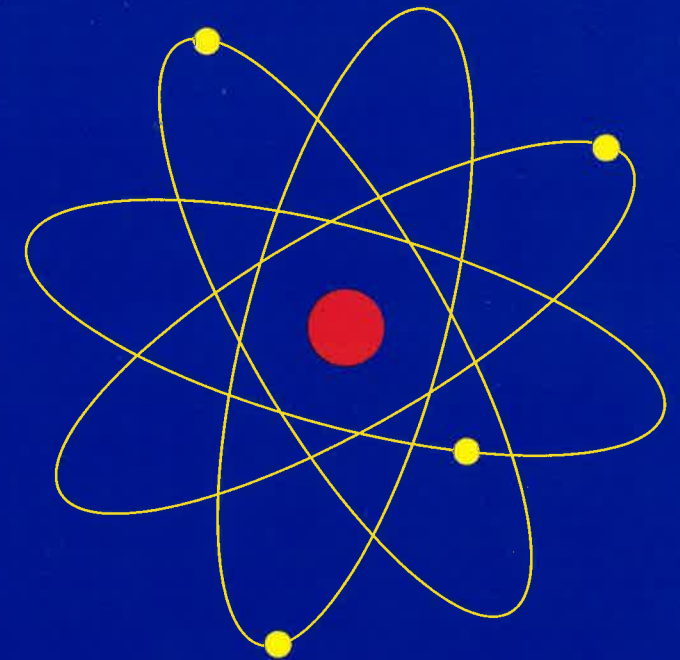

ISSN 0867-4752

1 (55)/2004

*BEZPIECZEŃSTWO
JĄDROWE
i
OCHRONA
RADIOLOGICZNA*

PAŃSTWOWA AGENCJA ATOMISTYKI

BEZPIECZEŃSTWO JĄDROWE i OCHRONA RADIOLOGICZNA

BIULETYN INFORMACYJNY PAŃSTWOWEJ AGENCJI ATOMISTYKI

Nr 1(55)/2004
Warszawa

Wydawca
PAŃSTWOWA AGENCJA ATOMISTYKI

Redakcja: 00-522 Warszawa, ul. Krucza 36
tel.: 695 98 22, 629 85 93
fax: 695 98 15
e-mail: tbia@paa.gov.pl

Przewodniczący Rady Programowej
Witold ŁADA

Redaktor naczelny
Tadeusz BIAŁKOWSKI

Wydanie publikacji dofinansował Komitet Badań Naukowych

ISSN 0867-4752

Druk
 Drukarnia Piotra Włodarskiego
02-646 Warszawa, ul. Ksawerów 21, tel.: 853-50-98

SPIS TREŚCI

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 737/90 z dnia 22 marca 1990 r.	3
ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 616/2000 z dnia 20 marca 2000 r.	9
ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1609/2000 z dnia 24 lipca 2000 r.	11
ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1661/1999 z dnia 27 lipca 1999 r.	13
ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1621/2001 z dnia 8 sierpnia 2001 r.	20
ROZPORZĄDZENIE RADY (EURATOM) NR 3954/87 z dnia 22 grudnia 1987 r.	24
ROZPORZĄDZENIE RADY (EURATOM) NR 2218/89 z dnia 18 lipca 1989 r.	28
ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EURATOM) NR 770/90 z dnia 29 marca 1990 r.	30
ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EURATOM) NR 944/89 z dnia 12 kwietnia 1989 r. ...	31
ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2219/89 z dnia 18 lipca 1989 r.	33
DECYZJA RADY NR 87/600/EURATOM z dnia 14 grudnia 1987 r.	35
ROZPORZĄDZENIE RADY (EURATOM) NR 2587/1999 z dnia 2 grudnia 1999 r. ...	38
ROZPORZĄDZENIE KOMISJI NR 17/66/EURATOM z dnia 29 listopada 1966 r.	41
ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EURATOM) NR 3137/74 z dnia 12 grudnia 1974 r. ...	43

Szanowni Państwo,

W bieżącym numerze Biuletynu drukujemy rozporządzenia organów Unii, które zaczynają obowiązywać od 1 maja br. - to jest daty przystąpienia naszego kraju do Unii Europejskiej. Pierwsze pięć rozporządzeń dotyczy przywozu produktów rolnych z państw trzecich w następstwie wypadku w Czarnobylu, następne pięć regulują dozwolone poziomy skażenia promieniotwórczego w przypadku potencjalnych awarii jądrowych i zdarzeń radiacyjnych. Pozostałe rozporządzenia dotyczą: wymiany informacji w przypadku zdarzenia radiacyjnego (decyzja Rady), przekazywania Komisji Europejskiej informacji o projektach inwestycyjnych oraz transferze niewielkich ilości materiałów rozszczepialnych. Tłumaczenia rozporządzeń z języka angielskiego zostały wykonane przez Urząd Komitetu Integracji Europejskiej. Szczupłość miejsca nie pozwala nam w chwili obecnej na druk innych rozporządzeń, na przykład rozporządzenia o transporcie substancji promieniotwórczych.

Następny numer naszego Biuletynu będzie poświęcony zmienionej ustawie Prawo atomowe, która czeka na druk w Dzienniku Ustaw.

Życzymy owocnej lektury.

Redakcja Biuletynu

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 737/90

z dnia 22 marca 1990 r.

w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH, uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 113, uwzględniając wniosek Komisji, a także mając na uwadze, co następuje:

w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu w dniu 26 kwietnia 1986 r. zostały uwolnione do atmosfery znaczne ilości pierwiastków promieniotwórczych;

w rozporządzeniu 3955/87¹, zmienionym rozporządzeniem 4003/89², ustalono maksymalne dozwolone poziomy promieniotwórczości dla produktów rolnych, pochodzących z państw trzecich i przeznaczonych do spożycia przez ludzi, których nie mogą przekraczać żadne przywożone produkty i, w związku z którymi, Państwa Członkowskie prowadzą działania kontrolne; rozporządzenie to obowiązuje tylko do dnia 31 marca 1990 r.;

nie naruszając możliwości odwołania się w przyszłości, tam gdzie to konieczne, do przepisów rozporządzenia Rady (Euratom) nr 3954/97 z dnia 22 grudnia 1987 r., ustalającego maksymalne dozwolone poziomy promieniotwórczości dla środków spożywczych i pasz po awarii jądrowej, lub po wystąpieniu innego zagrożenia radiologicznego³, zmienionego rozporządzeniem (Euratom) nr 2218/89⁴, w związku z istotnymi skutkami wypadku w Czarnobylu, Wspólnota musi nadal zapewniać, że produkty rolne i przetworzone produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi, które mogą być skażone, są wwożone na terytorium Wspólnoty wyłącznie na podstawie wspólnych uregulowań;

te wspólne uregulowania powinny chronić zdrowie konsumentów i – bez wprowadzania zbędnych przeszkód dla obrotów handlowych między Wspólnotą i państwami trzecimi – podtrzymywać jednolity charakter rynku oraz zapobiegać załamaniu obrotów w handlu;

nadal ważne są powody leżące u podstaw rozporządzenia (EWG) nr 3955/87, w szczególności na skutek faktu, że skażenie promieniotwórcze niektórych produktów rolnych pochodzących z państw trzecich, najbardziej dotkniętych skutkami awarii, nadal przekracza maksymalne dozwolone poziomy promieniotwórczości ustalone w tym rozporządzeniu;

przestrzeganie maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia musi podlegać właściwej kontroli, która może skutkować wprowadzeniem zakazu przywozu artykułów nie spełniających tych warunków;

skażenie promieniotwórcze wielu produktów rolnych zmniejszyło się i nadal będzie się zmniejszać do poziomu istniejącego przed awarią w Czarnobylu; należy zatem ustanowić procedurę umożliwiającą wyłączenia takich produktów z zakresu wymienionego wyżej rozporządzenia;

ponieważ niniejsze rozporządzenie obejmuje wszystkie produkty rolne oraz przetworzone produkty rolne przeznaczone do spożycia przez ludzi, w obecnym przypadku nie zachodzi konieczność stosowania procedury przewidzianej w art. 29 dyrektywy 72/462/EWG⁵;

w celu wyjaśnienia lub dostosowania, w miarę potrzeby, środków ustalonych w niniejszym rozporządzeniu, należy określić procedurę uproszczoną,

¹ Dz.U. nr L 371 z 30.12.1987, str. 14.

² Dz.U. nr L 382 z 30.12.1989, str. 4.

³ Dz.U. nr L 371 z 30.12.1987, str. 11.

⁴ Dz.U. nr L 211 z 27.07.1989, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 302 z 31.12.1972, str. 28.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Z wyjątkiem produktów nie nadających się do spożycia przez ludzi, wyliczone w niniejszym załączniku I, a także te produkty, które w przyszłości nie będą już objęte przepisami niniejszego rozporządzenia na mocy procedury określonej w art. 7, niniejsze rozporządzenie stosuje się do produktów pochodzących z państw trzecich, objętych:

- załącznikiem II do Traktatu,
- rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2730/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie glukozy i laktozy⁶, zmienionym rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 222/88⁷,
- rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2783/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnego systemu handlu albuminą jaja kurzego i albuminą mleka⁸, zmienionym rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 4001/87⁹,
- rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3033/80 z dnia 11 listopada 1980 r., ustalającym warunki obrotu dotyczące niektórych towarów uzyskanych¹⁰ w wyniku przetwarzania produktów rolnych, zmienionym rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3743/87¹¹,
- rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3035/80 z dnia 11 listopada 1980 r., ustalającym ogólne zasady przyznawania zwrotów wywozowych w przypadku niektórych produktów rolnych, wywożonych w postaci towarów nie objętych Załącznikiem do Traktatu, a także kryteria ustalania wysokości takich dopłat¹², po raz ostatni zmienionym rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3209/88¹³.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla innych obowiązujących przepisów, dopuszczenie do swobodnego obrotu artykułami określonymi w art. 1 jest uzależnione

⁶ Dz.U. nr L 281 z 1.11.1975, str. 20.

⁷ Dz.U. nr L 28 z 1.02.1988, str. 1.

⁸ Dz.U. nr L 282 z 1.11.1975, str. 104.

⁹ Dz.U. nr L 377 z 31.12.1987, str. 44.

¹⁰ Dz.U. nr L 332 z 29.11.1980, str. 1.

¹¹ Dz.U. nr L 352 z 15.12.1987, str. 29.

¹² Dz.U. nr L 323 z 29.11.1980, str. 27.

¹³ Dz.U. nr L 286 z 20.10.1988, str. 6.

od przestrzegania ograniczeń dla maksymalnych dozwolonych poziomów, określonych w art. 3.

Artykuł 3

Maksymalny dozwolony poziom promieniotwórczości, określony w art. 2 ustala się następująco:

maksymalny dozwolony zakumulowany poziom promieniotwórczości cezu -134 i cezu -137 wynosi:

- 370 Bq/kg dla mleka i przetworów mlecznych wymienionych na liście stanowiącej załącznik II oraz dla środków spożywczych przeznaczonych do specjalnego karmienia niemowląt przez pierwsze cztery do sześciu miesięcy życia, które – same w sobie – zaspokajają potrzeby pokarmowe dla tej kategorii osób i które są wprowadzane do sprzedaży detalicznej w opakowaniach wyraźnie i jednoznacznie oznakowanych jako „preparat do żywienia niemowląt”¹⁴,
- 600 Bq/kg dla wszystkich innych produktów.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie kontrolują przestrzeganie maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia, wyznaczonych w art. 3 w odniesieniu do produktów określonych w art. 1, biorąc pod uwagę poziom skażenia w państwie pochodzenia produktów. Kontrola może obejmować również konieczność przedstawiania certyfikatów eksportowych. W zależności od wyników przeprowadzonej kontroli, Państwa Członkowskie podejmują środki konieczne dla realizacji art. 2, włącznie z zakazem dopuszczenia do swobodnego obrotu, rozpatrując każdy przypadek z osobna lub podejmując decyzję ogólną dotyczącą danego produktu.
2. Każde Państwo Członkowskie dostarcza Komisji wszelkich informacji dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia, zwłaszcza przypadków przekroczenia maksymalnych dozwolonych poziomów. Komisja przekazuje takie informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

¹⁴ Poziom stosowany dla produktów skoncentrowanych lub wysuszonych oblicza się na podstawie produktów odtworzonych, w formie gotowej do spożycia.

Artykuł 5

W przypadkach powtórnego udokumentowanego przekroczenia maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia, można podjąć niezbędne środki zgodnie z procedurą określoną w art. 7. Środki takie mogą obejmować nawet zakaz przywozu produktów pochodzących z państwa trzeciego, którego on dotyczy.

Artykuł 6

Ustalenia dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, wszelkie zmiany, jakie mają być wprowadzone do wykazu produktów zamieszczonej w załączniku I oraz wykaz produktów nie objętych przepisami niniejszego rozporządzenia, są przyjmowane zgodnie z procedurą określoną w art. 7

Artykuł 7

1. Komisja wspierana jest przez komitet *ad hoc*, złożony z przedstawicieli Państw Członkowskich, na czele którego stoi przedstawiciel Komisji.
2. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt dotyczący przewidzianych do podjęcia środków. Komitet wydaje swą opinię w sprawie tego projektu w czasie ustalonym przez przewodniczącego stosownie do pilności sprawy. Opinia zostaje przyjęta przez większość określoną w art. 148 ust. 2 Traktatu w przypadku decyzji, które Rada jest zobowiązana podjąć na wniosek Komisji. Głosem przedstawicieli Państw Członkowskich w Komitecie przypisuje się wagę w sposób określony w niniejszym artykule.

Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

3. Komisja podejmuje środki, które są niezwłocznie wprowadzane w życie. Jednak jeśli środki te nie są zgodne z opinią komitetu, Komisja niezwłocznie powiadamia o tym Radę. W takim przypadku:
  - Komisja może odroczyć stosowanie środków, o których zadecydowała, na okres nieprzekraczający jednego miesiąca, licząc od daty przekazania informacji,
  - Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może podjąć inną decyzję w terminie określonym w tiret pierwsze.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1990 r.

Niniejsze rozporządzenie wygasa w dniu 31 marca 1995 r., z zastrzeżeniem odmiennej decyzji Rady, w szczególności jeśli określony w art. 6 wykaz produktów nie objętych przepisami zawiera wszystkie artykuły nadające się do spożycia przez ludzi, których dotyczy niniejsze rozporządzenie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 marca 1990 r.

W imieniu Rady
P. FLYNN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I Produkty nienadające się do spożycia przez ludzi

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 0101 19 90	Konie wyścigowe
ex 0106 00 99	Inne (żywe zwierzęta, z wyłączeniem domowych królików i gołębi: nienadające się do spożycia przez ludzi)
ex 03 01	Żywe ryby ozdobne
0408 11 90	Jaja, nie w skorupkach, oraz żółtka jaj, nienadające się do spożycia przez ludzi ^a
0408 19 90	
0408 91 90	
0408 99 90	

Kod CN	Wyszczególnienie
ex 504	Niejadalne wnętrzości, pęcherze i żołądki zwierzęce (z wyłączeniem ryb), w całości i w kawałkach
0511 10 00	
ex 0511 91 90	Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, z wyłączeniem jadalnej krwi zwierzęcej; martwe zwierzęta z rozdziału 1 lub rozdziału 3, nienadające się do spożycia przez ludzi
0511 99 10	
0511 99 90	
0713 20 10	Suszone warzywa strączkowe, łuskane, obrane jak i nieobrane lub rozłupane z przeznaczeniem do siewu
0713 31 10	
0713 32 10	
0713 33 10	
0713 39 10	
0713 40 10	
0713 50 10	
0713 90 10	
1001 90 10	Pszenica z przeznaczeniem do siewu*
1005 10 11	Kukurydza mieszańcowa z przeznaczeniem do siewu*
1005 10 13	
1005 10 15	
1006 10 10	Ryż z przeznaczeniem do siewu*
ex 1007 00 00	Krzyżówka sorgo z przeznaczeniem do siewu*
1201 00 10	Nasiona i owoce oleiste, w całości lub łamane, z przeznaczeniem do siewu*
1202 10 10	
1204 00 10	
1205 00 10	
1206 00 10	
1207 10 10	
1207 20 10	
1207 30 10	
1207 40 10	
1207 50 10	
1207 60 10	
1207 91 10	
1207 92 10	
1207 99 10	
1209 11 00	Nasiona, owoce i zarodniki, z przeznaczeniem do siewu
1209 19 00	
1209 21 00	
1209 23 00	
1209 24 00	
1209 26 00	
1209 30 00	
1209 91	
1209 99	
1501 00 11	Smalec i inne tłuszcze wieprzowe do stosowania w przemyśle, innego niż wytwarzanie środków spożywczych nadających się do spożycia przez ludzi*

Kod CN	Wyszczególnienie
1502 00 10	Tłuszcze wołowe, owcze i kozie, surowe lub wytopione, również wyłaczane lub ekstrahowane rozpuszczalnikami, do wykorzystania przemysłowego, innego niż wytwarzanie środków spożywczych nadających się do spożycia przez ludzi*
1503 00 11	Stearyna i oleostearyna wytwarzane ze smalcu do stosowania w przemyśle
1503 00 30	Olej łojowy do stosowania w przemyśle, innego niż wytwarzanie środków spożywczych nadających się do spożycia przez ludzi*
1505 10	Tłuszcz z wełny oraz substancje tłuszczowe z niego otrzymane (włącznie z lanoliną)
1507 10 10	Olej sojowy i jego frakcje, rafinowane lub nie, jednak nie modyfikowane chemicznie, do stosowania w przemyśle, innego niż wytwarzanie środków spożywczych nadających się do spożycia przez ludzi*
1507 10 10	Olej z mielonych orzechów i jego frakcje, rafinowane lub nie, jednak nie modyfikowane chemicznie, do stosowania w przemyśle, innego niż wytwarzanie środków spożywczych nadających się do spożycia przez ludzi*
1511 10 10	Surowy olej palmowy i jego frakcje, rafinowane lub nie, jednak nie modyfikowane chemicznie, do stosowania w przemyśle, innego niż wytwarzanie środków spożywczych nadających się do spożycia przez ludzi*
1515 30 10	Olej rycynowy i jego frakcje wykorzystywane w produkcji do wytwarzania aminodekanu (decyloaminy) stosowanego przy wytwarzaniu syntetycznych włókien tkackich lub tworzyw sztucznych*
1515 40 00	Olej tungowy i jego frakcje
1515 90 10	Oleje uszne, wosk mirtu i wosk japoński: ich frakcje
1511 90 91	Inne oleje stosowane w technologii lub przemyśle, z wykluczeniem produkcji środków spożywczych nadających się do spożycia przez ludzi*
1512 11 90	
1512 19 10	
1512 19 90	
1512 21 10	
1512 29 10	
1513 11 10	
1513 19 30	
1513 21 11	
1513 21 19	
1513 29 30	
1514 10 10	
1514 90 10	
1515 11030	
1515 19 10	
1515 21 10	
1515 29 10	
1515 50 11	
1515 50 91	
1515 90 21	
1515 90 31	
1515 90 40	
1515 90 60	
1516 20 91	
1516 20 99	
1518 00 31	Oleje roślinne, skrzepłe, ciekłe, do zastosowania w przemyśle lub wykorzystania technicznego innego niż wytwarzanie środków spożywczych nadających się do spożycia przez ludzi*
1518 00 39	

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 616/2000

z dnia 20 marca 2000 r.

zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 737/90 w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu

Kod CN	Wyszczególnienie
2207 20 00	Alkohol etylowy i inne spirytusy denaturowane, o dowolnym stężeniu
3823 10 00	Preparowane spoiwa dla form lub rdzeni odlewniczych
4501	Korek naturalny, surowy lub zwyczajnie preparowany, odpady korka; korek gnieciony, granulowany lub sproszkowany
5301 10 00	Len, surowy lub po obróbce, jednak nieprzędzony
5301 21 00	
5301 29 00	
5302	Prawdziwe konopie (<i>Cannabis sativa L.</i>), surowe lub przetworzone, jednak nieprzędzone
ex Rozdział 6	Żywe drzewa i inne rośliny; bulwy, korzenie, i podobne; cięte kwiaty i liście ozdobne, z wyłączeniem roślin i korzeni cykorii z pozycji pod nagłówkiem 0601 20 10
* zapis w tej pozycji jest uzależniony od warunków ustalonych w odpowiednich przepisach Wspólnoty	

ZAŁĄCZNIK II

Mleko i przetwory mleczne, do których stosuje się maksymalny dozwolony poziom promieniotwórczości równy 370 Bq/kg

Kody CN:
0401
0402
0403 10 11-39
0403 90 11-69
0404

RADA UNII EUROPEJSKIEJ, uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 133, uwzględniając propozycję Komisji, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy rozporządzenia (EWG) nr 737/90¹ dla produktów rolnych przeznaczonych do spożycia przez człowieka w państwach trzecich ustanowiono maksymalne dopuszczalne poziomy skażenia promieniotwórczego obowiązujące dla towarów importowanych, w związku z którymi Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole. Rozporządzenie to stosowane jest wyłącznie do 31 marca 2000 r.
- (2) Powody istniejące w czasie kiedy wzmiankowane rozporządzenie zostało przyjęte i rozszerzone, istnieją nadal, ponieważ skażenie radioaktywne pewnych produktów rolnych pochodzących z państw trzecich, które w największym stopniu odczuły skutki wypadku w dalszym ciągu przekracza maksymalne dopuszczalne poziomy radioaktywności ustanowione w tym rozporządzeniu.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1661/1999² stanowiące uaktualnienie rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1983/88³ między innymi wprowadziło szczegółowe warunki zaostrażające system kontroli importu grzybów nieuprawnionych z określonej liczby państw trzecich.
- (4) Istnieją naukowe dowody wskazujące, że czas trwania skażenia cezem-137 po wypad-

ku w Czarnobylu pewnej liczby produktów wytwarzanych na bazie gatunków żyjących i rosnących na terenach zalesionych jest w znacznym stopniu powiązany z okresem połowicznego rozpadu tego radionuklidu, który wynosi około 30 lat.

- (5) Doświadczenie zdobyte dzięki przeprowadzonym kontrolom, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 737/90, w szczególności dotyczących przywozu suszonych grzybów, pokazało iż aby w swych działaniach zachować konsekwencję, w przypadku wszystkich produktów suszonych lub w postaci koncentratów maksymalne dopuszczalne poziomy skażenia, o których mowa w art. 3 wzmiankowanego rozporządzenia, mają być obliczane dla produktów odtworzonych w postaci gotowej do spożycia.
- (6) W rozporządzeniu Rady (EURATOM) nr 3954/87⁴ ustanowiono maksymalne dopuszczalne poziomy skażenia radioaktywnego produktów żywnościowych i pasz po wypadku jądrowym lub każdym innym wydarzeniu powodującym zagrożenie radiologiczne; w takich sytuacjach należy zapewnić spójność przyjmowanych środków.
- (7) Należy po raz drugi przedłużyć okres obowiązywania rozporządzenia (EWG) nr 737/90.
- (8) Działania konieczne do wykonania rozporządzenia (EWG) nr 737/90 winny być przyjęte według decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki

¹ Dz.U. WE nr L 82 z 29.3.1990, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 686/95 (Dz.U. WE nr L 71 z 31.3.1995, str. 15.)

² Dz.U. WE nr L 197 z 29.7.1999, str. 17.

³ Dz.U. WE nr L 174 z 6.7.1988, str. 32.

⁴ Dz.U. WE nr L 371 z 30.12.1987, str. 11.

Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EURATOM) nr 2218/89 (Dz.U. WE nr L 211 z 22.7.1989, str. 1)

wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁵,
PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym wprowadza się następujące zmiany do rozporządzenia (EWG) nr 737/90:

a) Art. 3 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 3

Maksymalne dopuszczalne poziomy skażenia, o których mowa w art. 2, są następujące:

Zakumulowany maksymalny poziom radioaktywności spowodowany obecnością izotopów – 134 i – 137 pierwiastka cezu wynosi:

- 370 Bq/kg dla mleka i przetworów mlecznych wymienionych w załączniku II oraz dla produktów żywnościowych przeznaczonych do spożycia dla niemowląt w ciągu pierwszych czterech do sześciu miesięcy ich życia, które to produkty same w sobie spełniają wymogi żywieniowe tej kategorii osób i podlegają sprzedaży w obrocie detalicznym w wyraźnie oznaczonych opakowaniach z informacją „produkt spożywczy dla niemowląt”,
- 600 Bq/kg dla wszystkich innych produktów.’;

b) Art. 7 otrzymuje brzmienie:

Artykuł 7

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet.
2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu, zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Ustala się, że okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE wynosi jeden miesiąc.
3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.’;

c) drugi akapit art. 8 otrzymuje brzmienie:

‘Niniejsze rozporządzenie wygasa:

1. 31 marca 2010 r., chyba że Rada podejmie wcześniej inną decyzję, w szczególności jeśli lista produktów wyłączonych, o której mowa w art. 6, obejmuje wszystkie produkty nadające się do spożycia przez człowieka, do których stosuje się niniejsze rozporządzenie;
2. w dniu wejścia w życie rozporządzenia Komisji przewidzianego w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (EURATOM) nr 3954/87, jeśli data wzmiankowanego wejścia w życie przypadnie przed 31 marca 2010 r.’

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 20 marca 2000 r.

W imieniu Rady
J. GAMA
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1609/2000

z dnia 24 lipca 2000 r.

ustanawiające wykaz produktów wyłączonych z zakresu zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH, uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 737/90 z dnia 22 marca 1990 r. w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu¹, ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 616/2000², a w szczególności jego art. 6, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) zgodnie z art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 737/90, Komisja przyjmuje listę produktów wyłączonych z zakresu jego zastosowania;
- (2) większość produktów rolnych przywożonych obecnie z krajów trzecich jest wolna od skażeń radioaktywnych spowodowanych wypadkiem w Czarnobylu lub skażona w tak nieznacznym stopniu, że stanowi pomijalne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego;
- (3) wykaz produktów wyłączonych z zakresu zastosowania rozporządzenia (EWG) nr 737/90 został ustanowiony na mocy rozporządzenia Komisji (WE) 727/97³ w celu uwzględnienia tego faktu;
- (4) wyniki badań przeprowadzonych dla Komisji w celu oszacowania prawdopodobieństwa przywozu przez Państwa Członkowskie produktów rolnych o zawartości promieniotwórczego cezu przekraczającej limity ustalone w rozporządzeniu (EWG) nr 737/90 wskazują, iż kolejne dwa produkty żywnościowe

(herbata i pewne gatunki ziół) powinny zostać wyłączone;

- (5) zmodyfikowany styl prezentacji wykazu produktów, do których stosuje się rozporządzenie Rady (EWG) nr 737/90, został już wprowadzony w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1661/1999 z dnia 27 lipca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (EWG) nr 737/90⁴ i ułatwi urzędowi celnyemu korzystanie z tychże list;
  - (6) działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu pozostają w zgodzie z opinią Komitetu zgodnie z art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 737/90,
- PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Rozporządzenie (WE) nr 727/97 niniejszym traci moc.

Artykuł 2

Wszelkie produkty inne niż te wymienione w załączniku są wyłączone z zakresu rozporządzenia (EWG) nr 737/90.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w trzecim dniu po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 24 lipca 2000 r.

W imieniu Komisji
Margot WALLSTROEM
Członek Komisji

⁵ Dz.U. WE nr L 184 z 17.7.1999, str. 23.

¹ Dz. U. nr L 82 z 29.3.1990, str. 1.

² Dz. U. nr L 75 z 24.3.2000, str. 1.

³ Dz. U. nr L 108 z 25.4.1997, str. 16.

⁴ Dz. U. nr L 197 z 29.7.1999, str. 17.

Kod CN	Opis
0101 19 10	Żywe konie, zwierzęta inne niż hodowlane czystorasowe, przeznaczone na ubój
0102 90	Żywe bydło, zwierzęta inne niż hodowlane czystorasowe, gatunki domowe
0103 91	Żywa trzoda chlewna, zwierzęta inne niż hodowlane czystorasowe, ważące mniej niż 50 kg
0103 92	Żywa trzoda chlewna, zwierzęta inne niż hodowlane czystorasowe, ważące 50 kg lub więcej
0104 10	Żywe owce, zwierzęta inne niż hodowlane czystorasowe
0104 20 90	Żywe kozy, zwierzęta inne niż hodowlane czystorasowe
0105	Żywy drób, tzn. ptactwo domowe z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , kaczki, gęsi, indyki i perliczki
0106 00	Inne żywe zwierzęta
rozdział 2	Mięso i jadalne podroby mięsne
ex rozdział 4	Produkty nabiałowe; jaja ptaków; naturalny miód; jadalne produkty pochodzenia zwierzęcego, które nie zostały gdzie indziej określone lub włączone do innej kategorii, poza produktami oznaczonymi następującymi kodami CN: 0408 11 20, 0408 19 20, 0408 91 20 oraz 0408 99 20
ex 0709 51	Grzyby, świeże lub chłodzone, inne niż grzyby uprawne
ex 0710 80 69	Grzyby (surowe lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, inne niż grzyby uprawne
ex 0711 90 60	Grzyby wstępnie zakonserwowane (na przykład gazowym dwutlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej, lub w innych roztworach konserwujących), ale nie nadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, inne niż grzyby uprawne
ex 0712 30 00	Grzyby suszone, w całości, siekane, w plasterkach, kruszone lub w postaci sproszkowanej, ale nie poddane dalszemu przetworzeniu, inne niż grzyby uprawne
0810 40	Żurawina, borówka czarna, oraz inne owoce z rodzaju <i>Vaccinium</i> , świeże
0811 90 50	Owoce z gatunku <i>Vaccinium myrtillus</i> , surowe lub gotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, bez względu na to czy zawierają cukier lub inne substancje słodzące
0811 90 70	Owoce z gatunku <i>Vaccinium myrtilloides</i> i <i>Vaccinium angustifolium</i> , surowe lub gotowane na parze lub w wodzie, zamrożone, bez względu na to czy zawierają cukier lub inne substancje słodzące
0812 90 40	Owoce z gatunku <i>Vaccinium myrtillus</i> , wstępnie zakonserwowane (na przykład gazowym dwutlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej, lub w innych roztworach konserwujących), ale nie nadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia
1601 00	Kiełbasy i podobne produkty zawierające mięso, podroby lub krew; preparaty spożywcze wyprodukowane na bazie ww. produktów
1602	Inne preparowane lub konserwowane mięso, podroby mięsne lub krew
ex 1603 00	Ekstrakty i płyny pochodzenia mięsnego
ex 2001 90 50	Grzyby, preparowane lub zakonserwowane octem, lub kwasem octowym, inne niż grzyby uprawne
ex 2003 10 80	Grzyby, preparowane lub zakonserwowane substancją inną niż ocet, lub kwas octowy, inne niż grzyby uprawne

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1661/1999

z dnia 27 lipca 1999 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 w sprawie zasad regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH, uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 737/90 z dnia 22 marca 1990 r. w sprawie zasad regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie wypadku w elektrowni jądrowej w Czarnobylu¹, zmienione rozporządzeniem (WE) nr 686/95², a w szczególności jego art. 6, a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) opad radioaktywnego cezu po wypadku jaki miał miejsce w elektrowni atomowej w Czarnobylu w dniu 26 kwietnia 1986 r. dotknął wiele krajów trzecich; odnotowano powtarzające się przypadki niezgodności z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami skażenia promieniotwórczego dostaw pewnych typów grzybów importowanych z niektórych krajów trzecich;
- 2) podobny opad radioaktywny dotknął pewne części terytoriów niektórych Państw Członkowskich Unii Europejskiej;
- 3) obszary zalesione są w większości przypadków naturalnym środowiskiem grzybów nieuprawnych (produkty wymienione w załączniku I), a takie ekosystemy mają tendencję do zatrzymywania radioaktywnego cezu w procesie cyklicznej wymiany pomiędzy glebą a roślinnością;
- 4) w wyniku czego trwające nadal skażenie grzybów nieuprawnych promieniotwórczym cezem, od dnia wystąpienia wyżej wymienionego wypadku, nie zmniejszyło się, a nawet mogło się zwiększyć w przypadku pewnych

gatunków;

- 5) w roku 1986 Komisja przeprowadziła a następnie dokonała uaktualnień oceny możliwych rodzajów ryzyka dla zdrowia ludzkiego związanych z produktami żywnościowymi skażonymi promieniotwórczym cezem; ocena możliwego ryzyka nie straciła na ważności biorąc pod uwagę okres połowicznego rozpadu wymienionej substancji; ponadto, maksymalny dopuszczalny poziom skażenia jest zasadniczo zgodny z poziomem zalecanym przez Komisję ds. Codex Alimentarius;
- 6) zgodnie z art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 737/90 Państwa Członkowskie są zobowiązane do przeprowadzania kontroli produktów pochodzących z krajów trzecich;
- 7) szczegółowe zasady dotyczące zastosowania tego rozporządzenia znajdują się w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 1983/88³;
- 8) jak wynika ze względów przedstawionych w niniejszym rozporządzeniu, istnieje potrzeba uaktualnienia tych przepisów oraz uzupełnienia ich o szczegółowe warunki regulujące import pewnych produktów;
- 9) dyrektywą Rady 92/59/EWG z dnia 29 czerwca 1992 r. w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów⁴ ustanowiono system szybkiej wymiany informacji;
- 10) środki *in situ* na terytorium Państw Członkowskich Unii Europejskiej wynikają z zobowiązań prawnych tych Państw zgodnie z art. 35 i 36 Traktatu, środki wspólnotowe, o których była już mowa oraz krajowe środki i kontrole, które łącznie pod względem rów-

¹ Dz.U. WE L 82 z 29.3.1990, str. 1.

² Dz.U. WE L 71 z 31.3.1995, str. 15.

³ Dz.U. WE L 174 z 6.7.1988, str. 32.

⁴ Dz.U. WE L 228 z 11.8.1992, str. 24.

noważności efektów są równoważne tym, które są ustanowione w niniejszym rozporządzeniu; Komisja podejmuje wszelkie niezbędne działania, aby Państwa Członkowskie skutecznie wypełniały swoje prawne zobowiązania w tym zakresie;

- 11) nawet jeśli w przyszłości będzie wymagało rozważenia przyjęcie przepisów nakazujących pobierania próbek i przeprowadzania analiz różnych produktów rolnych, istnieje natychmiastowy wymóg zaostreżenia tychże przepisów w odniesieniu do grzybów;
- 12) w celu zapewnienia skuteczniejszej kontroli, konieczne jest w konsekwencji, określenie ograniczonej liczby urzędów celnych, gdzie pewne produkty będzie można poddawać procedurze celnej w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu w Unii Europejskiej;
- 13) listy urzędów celnych oraz krajów trzecich mogą w razie potrzeby podlegać przeglądowi, przy uwzględnieniu między innymi zgodności z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami skażenia w przyszłości oraz innych informacji pozwalających Komisji ocenić, czy istnieje potrzeba utrzymania danego państwa trzeciego na liście zawartej w załączniku IV;
- 14) z tych samych przyczyn dla każdej przesyłki takich produktów są sporządzane certyfikaty eksportowe, o których mowa w art. 4 rozporządzenia (EWG) nr 737/90;
- 15) właściwe władze Państw Członkowskich są upoważnione do nakładania opłat, według swojego wyłącznego uznania, za pobieranie próbek i przeprowadzanie analiz oraz niszczenie produktu lub jego zwrot, pod warunkiem, że przy wykonaniu opcji zniszczenia lub zwrotu produktu zostanie zachowana zasada proporcjonalności, oraz pod warunkiem, że w żadnym wypadku nałożone opłaty nie przekroczą ponoszonych kosztów;
- 16) przepisy ustanowione poniżej są zgodne z międzynarodowymi zobowiązaniami Wspólnoty Europejskiej, w szczególności tymi wynikającymi z umów ustanawiających Światową Organizację Handlu, uwzględniając prawo Wspólnoty do przyjmowania i stosowania środków koniecznych do osiągnięcia wybranego poziomu ochrony sanitarnego na terytorium jej Państw Członkowskich;

17) działania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu pozostają w zgodzie z opinią komitetu *ad hoc*, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 737/90,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Kontrole poziomu promieniotwórczości w odniesieniu do cezu, o którym mowa w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 737/90 w produktach, o których mowa w art. 1 tego samego rozporządzenia w celu przestrzegania maksymalnych dopuszczalnych poziomów ustanowionych przez to rozporządzenie są przeprowadzane przez Państwa Członkowskie, w których produkty dopuszczane są do swobodnego obrotu i najpóźniej w tym czasie.
2. Kontrole są przeprowadzane przez pobieranie próbek zgodnie z następującymi minimalnymi warunkami:
  - a) bez uszczerbku dla ust. 3 lit. b) decyzja Państwa Członkowskiego dotycząca intensywności przeprowadzanych kontroli jest podejmowana przy uwzględnieniu w szczególności stopnia skażenia kraju, z którego pochodzą produkty, charakterystyki produktów, wyników poprzednich kontroli, oraz certyfikatów eksportowych, o których mowa w art. 3.
  - b) bez uszczerbku dla dalszych działań przewidzianych w art. 5 i 6 rozporządzenia (EWG) nr 737/90, w przypadku gdy stwierdzi się, że produkt pochodzący z państwa trzeciego przekracza dopuszczalne maksymalne poziomy skażenia, nasila się kontrole wszystkich produktów tego samego rodzaju pochodzących z tego samego państwa trzeciego.
3. Kontrole określonych produktów są przeprowadzane zgodnie z następującymi zasadami:
  - a) dla zwierząt przeznaczonych na ubój, kontrole są przeprowadzane bez uszczerbku dla przepisów celnych ustanowionych w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 2913/92¹ oraz rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2454/93² oraz bez

¹ Dz.U. WE L 302 z 13.10.1992, str. 1.

² Dz.U. WE L 253 z 11.10.1993, str. 1.

uszczerbku dla wymogów zdrowotnych zwierząt. Kontrola celna w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu jest uzależniona od przedstawienia certyfikatu wydanego przez właściwe władze odpowiedzialne za kontrolę czy dane mięso zostało poddane odpowiednim badaniom i czy te badania wykazały, iż maksymalne dopuszczalne poziomy skażenia nie zostały przekroczone.

- b) dla produktów wymienionych w załączniku I, pochodzących z państw trzecich wymienionych w załączniku IV, kontrole dokumentów są przeprowadzane na podstawie odpowiednio wypełnionych certyfikatów eksportowych, o których mowa w art. 3, dołączonych do każdej dostawy. Każda dostawa o wadze przekraczającej 10 kg świeżego produktu lub jego odpowiednika jest poddawana systematycznemu pobraniu próbek oraz analizie, przy uwzględnieniu informacji zawartych w certyfikacie eksportowym. Takie produkty mogą być poddawane kontroli celnej w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu na terenie docelowych Państw Członkowskich wyłącznie w ograniczonej liczbie urzędów celnych wymienionych w załączniku III.
4. Gdy zostaje stwierdzona niezgodność danego produktu z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami skażenia, właściwe władze Państwa Członkowskiego mogą zażądać, aby importowany produkt został zniszczony lub zwrócony do kraju pochodzenia. W tym drugim przypadku, do władz celnych, które odmówiły dopuszczenia produktu do swobodnego obrotu, zostaje wysłane pisemne potwierdzenie, iż produkt opuścił terytorium Wspólnoty Europejskiej.
5. Dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1, właściwe władze mogą, według swojego wyłącznego uznania, nałożyć opłaty na importera za pobranie i analizę próbek produktów mające na celu sprawdzenie zgodności z rozporządzeniem (EWG) nr 737/90. Dla przesyłek, odnośnie których stwierdzono przekroczenie maksymalnych dopuszczalnych poziomów skażenia, właściwe władze

mogą także uzyskać od importera zwrot kosztów związanych ze zniszczeniem przesyłki lub jej zwrotem do kraju pochodzenia.

Artykuł 2

1. Każde Państwo Członkowskie poprzez analogię stosuje art. 8 dyrektywy nr 92/59/EWG w celu niezwłocznego poinformowania Komisji o odnotowanych przypadkach niezgodności z przepisami dotyczącym maksymalnych dopuszczalnych poziomów skażenia, ustanowionymi w rozporządzeniu (EWG) nr 737/90, podając kraj pochodzenia, opis i określenie stopnia skażenia towarów, rodzaj środka transportu, eksportera, oraz decyzję, jaka została podjęta w stosunku do danego towaru.
2. Państwa Członkowskie wskazują Komisji organy wyznaczone do przeprowadzania kontroli.
3. Komisja niezwłocznie informuje Państwa Członkowskie o odnotowanych przypadkach niezgodności z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami skażenia poprzez System Wczesnego Ostrzegania Wspólnoty ustanowiony na mocy dyrektywy nr 92/59/EWG.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że certyfikaty eksportowe wydawane przez właściwe władze państw trzecich wymienionych w załączniku IV stanowią zaświadczenie, iż produkty, do których zostały dołączone, są zgodne z maksymalnymi dopuszczalnymi poziomami skażenia ustanowionymi w art. 3 rozporządzenia (EWG) nr 737/90. Certyfikaty eksportowe są sporządzane przy wykorzystaniu formularza drukowanego na białym papierze zgodnie z szablonem przedstawionym w załączniku II.
2. Komisja przekazuje Państwom Członkowskim otrzymane informacje dotyczące organów upoważnionych do wydawania certyfikatów eksportowych w krajach trzecich.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

W imieniu Komisji
Ritt BIERREGAARD
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I
LISTA PRODUKTÓW, DLA KTÓRYCH MAJĄ ZASTOSOWANIE
PRZEPISY ART. 1 UST. 3 LIT. B)

Kody CN	
ex 0709 51	Grzyby, świeże lub chłodzone, inne niż grzyby uprawne
ex 0710 80 69	Grzyby (surowe lub gotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, inne niż grzyby uprawne
ex 0711 90 60	Grzyby wstępnie zakonserwowane (na przykład dwutlenkiem węgla, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nie nadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, inne niż grzyby uprawne
ex 0712 30 00	Grzyby suszone, w całości, siekane, w plasterkach, kruszone lub w proszku, ale nie poddane dalszemu przetworzeniu, inne niż grzyby uprawne
ex 2001 90 50	Grzyby, preparowane lub zakonserwowane octem, lub kwasem octowym, inne niż grzyby uprawne
ex 2003 10 80	Grzyby, preparowane lub zakonserwowane substancją inną niż ocet, lub kwas octowy, inne niż grzyby uprawne

ZAŁĄCZNIK II
CERTYFIKAT EKSPORTOWY NA PRODUKTY ROLNE (DLA KAŻDEGO GATUNKU
JEDEN CERTYFIKAT)

Przy wejściu do swobodnego obrotu, niniejszy certyfikat należy przedłożyć w trzech kopiach, które zostaną zatrzymane przez urząd celny.

Deklaracja eksportera

1. Eksporter (nazwa, pełny adres, kraj)	5. Kraj pochodzenia	6. Kraj docelowy
2. Odbiorca (nazwa, pełny adres, państwo)	7. Numer (y) faktur (y)	
3. Numery identyfikacyjne środków transportu	8. Liczba i rodzaj opakowań	9. Znaki i numery partii
4. Opis produktów	10. Masa brutto (kg)	11. Masa netto (kg)
12. Ja niżej podpisany będąc osobą odpowiedzialną za ww. wywożone towary, poświadczam prawdziwość informacji zawartych powyżej		
Data	Miejsce	Nazwa (drukowanymi literami)
		Podpis (2)

Zaświadczenie laboratoryjne

13. Liczba próbek poddanych analizie pobranych z ww. produktów:	15. Dane laboratorium (nazwa, pełny adres, państwo)
14. Odnotowane poziomy radioaktywności każdej próbki (Bq/kg) (proszę określić numer partii dla każdej próbki):	16. Akredytowane przez (nazwa i adres instytucji)
Raport nr..... Data.....	17. Data, nazwa (drukowanymi literami) podpis oraz pieczęć laboratorium (2)
Niniejszy raport należy okazać bezzwłocznie na każde żądanie organów kontroli.	

Zaświadczenie właściwych władz

18. Ja niżej podpisany zaświadczam, że poziom zakumulowanej radioaktywności cezu 134 oraz 137 dla produktów opisanych powyżej nie przekracza: 370 Bq/kg dla mleka, produktów mlecznych, i dla specjalnych produktów żywnościowych przeznaczonych dla niemowląt, oraz 600 Bq/kg dla wszystkich produktów wymienionych w aktualnym rozporządzeniu Komisji odnoszącym się do rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 (*)

Miejsce	Data	Nazwa (drukowanymi literami)	Podpis (*)	Pieczęć (*)

(*) Niepotrzebne skreślić

(*) Dla podpisów i pieczęci wymaga się atramentu w innym kolorze niż reszta tekstu.

ZAŁĄCZNIK III
LISTA URZĘDÓW CELNYCH, W KTÓRYCH MOŻNA DEKLAROWAĆ PRODUKTY DO
SWOBODNEGO OBROTU NA TERENIE WSPÓLNOTY EUROPEJSKIEJ WYMENIONE
W ZAŁĄCZNIKU I

Państwo Członkowskie	Urzędy celne
BELGIQUE/BELGIË	Anvers D. E. – voie maritime Bierset – (Grâce-Hollogne) D. E. – voies aériennes et/ou terrestre Bruxelles D. E. – voie aérienne Zaventem D. – voie aérienne
DANMARK	Każdy port morski oraz lotniczy w Danii
DEUTSCHLAND	Baden-Württemberg HZA Lörrach – ZA Weil am Rhein-Autobahn HZA Stuttgart – ZA Flughafen
	Bayern HZA München-Flughafen HZA Hof – ZA Schirnding-Landstraße HZA Weiden – ZA Furth im Wald-Schafberg HZA Weiden – ZA Waldhaus-Autobahn
	Berlin HZA Berlin-Packhof – ZA Marzahn, Abfertigungsstelle Grossmarkthallen HZA Berlin-Packhof – ZA Tegel-Flughafen
	Brandenburg HZA Frankfurt (Oder) – ZA Autobahn HZA Cottbus – ZA Forst-Autobahn
	Bremen HZA – Bremen ZA Neustädter Hafen HZA Bremerhaven – ZA Container-Terminal HZA Bremerhaven – ZA Rotersand
	Hamburg hof HZA Hamburg-Freihafen – Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Freihafen – ZA Ericus-Abfertigungsstelle Südbahn- Hamburg-Harburg – ZA Köhkleetdamm HZA Hamburg-Hamburg – St. Annen-ZA Altona HZA Hamburg-Hamburg – St. Annen-ZA Oberelbe HZA Hamburg-Waltershof – Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Waltershof – ZA Flughafen
	Hessen HZA Frankfurt am Main-Flughafen
	Meklenburg-Vorpommern HZA Neubrandenburg – ZA Pomellen – Grenzkontrollstelle Pomel- HZA Schwerin – ZA Rostock-Seehafen – Grenzkontrollstelle Rostock- Seehafen HZA Stralsund – ZA Mukran Grenzkontrollstelle Rügen/Mukran, Im Flughafen
	Niedersachsen HZA Lüneburg – Abfertigungsstelle HZA Göttingen – Abfertigungsstelle

	HZA Hannover – Abfertigungsstelle
	Nordrhein-Westfalen HZA Dortmund – ZA Ost
	Rheinland-Pfalz HZA Trier – ZA Idar-Oberstein, Grenzkontrollstelle Flughafen Hahn, Gebäude 401
	Sachsen HZA Dresden – ZA Friedrichstadt, Grenzkontrollstelle Dresden/Friedrichstadt (für Eisenbahntransport) HZA Pirna – ZA Zinnwald, Grenzkontrollstelle Zinnwald (für Straßentransport) HZA Löbau – ZA Ludwigsdorf-Autobahn, Grenzkontrollstelle Ludwigsdorf (für Straßentransport)
	Schleswig-Holstein HZA Kiel – ZA Wik, Grenzkontrollstelle Kiel Ostuferhafen HZA Lübeck – ZA Travemünde Grenzkontrollstelle
ΕΛΛΑΔΑ	Αθηνών, Περαια, Κρατικού Αερολιμένα Αθηνών, Θεσ/νίκης, Αερολιμένα Μικράς, Βόλου, Πατρών, Ηρακλείου, Αερολιμένα Ηρακλείου Κρήτης, Καβάλας, Ιωαννίνων, Ναυπλίου
ESPAÑA	Algeciras (Puerto), Alicante (Aeropuerto, Puerto), Almería (Aeropuerto, Puerto), Barcelona (Aeropuerto, Puerto), Bilbao (Aeropuerto, Puerto), Cádiz (Puerto), Cartagena (Puerto), Gijón (Aeropuerto, Puerto), Huelva (Puerto), La Coruña-Santiago de Compostela (Aeropuerto, Puerto), Las Palmas de Gran Canaria (Aeropuerto, Puerto), Madrid-Barajas (Aeropuerto), Málaga (Aero- puerto, Puerto), Palma de Mallorca (Aeropuerto), Pasajes-Irún (Aeropuerto, Puerto), Santa Cruz de Tenerife (Aeropuerto, Puerto), Santander (Aeropuerto, Puerto), Sevilla (Aeropuerto, Puerto), Tarragona (Puerto), Valencia (Aeropuerto, Puerto), Vigo-Vilagareia (Aeropuerto), Marín (Puerto), Vitoria (Aeropuerto), Zaragoza (Aeropuerto)
FRANCE	Dunkerque (transport maritime) Lille (transport aérien et terrestre) Marseille (transport aérien, terrestre et maritime) Roissy (transport aérien et terrestre) St Louis/Bâle (transport aérien et terrestre) Strasbourg (transport terrestre)
IRELAND	Wszystkie urzędy celne
ITALIA	Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Trieste Ufficio di Sanità aerea di Torino-Caselle Ufficio di Sanità aerea di Roma – Fiumicino Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Venezia Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Genova Ufficio di Sanità marittima di Livorno Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Ancona Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Brindisi Ufficio di Sanità aerea di Varese – Malpensa Ufficio di Sanità aerea di di Bologna – Panicale Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Bari Posto d'Ispezione frontiera di Chiasso
LUXEMBOURG	Bureau des Douanes et Accises Centre Douanier – Luxembourg Bureau des Douanes et Accises Luxembourg-Aéroport – Niederanven
NEDERLAND	Wszystkie urzędy celne
ÖSTERREICH	Drasenhofen (Republik Tschechien) Berg (Slowakische Republik) Nickelsdorf (Republik Ungarn) Heiligenkreuz (Republik Ungarn) Spielfeld (Republik Slowenien) Tisis (Schweiz) Wien Flughafen Schwechat
PORTUGAL	Porty lotnicze Lisbon, Porto i Faro, Porty Lisbon i Leixões.
SUOMI-FINLAND	Helsinki, Vaalimaa, Niirala, Vartiuss, Raja-Jooseppi, Utsjoki, Kilpisjärvi
SVERIGE	Arlanda, Göteborg, Landvetter, Helsingborg, Karlskrona, Stockholm, Ystad, Wallhamn, Varberg
UNITED KINGDOM	Belfast International Airport, Port of Belfast, Port of Dover, Port of Falmouth, Port of Felixstowe, Gatwick Airport, Port of Hull, Port of Larn, Port of London, Port of Southampton

ZALĄCZNIK IV LISTA PAŃSTW TRZECICH, O KTÓRYCH MOWA W ART. 3

Albania	Mołdawia
Białoruś	Norwegia
Bośnia i Hercegowina	Polska
Bułgaria	Rumunia
Chorwacja	Rosja
Republika Czeska	Republika Słowacka
Estonia	Słowenia
Węgry	Szwajcaria
Łotwa	Turcja
Lichtenstein	Ukraina
Litwa	Federalna Republika Jugosławii
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1621/2001

z dnia 8 sierpnia 2001 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1661/1999 w zakresie certyfikatu eksportowego wymaganego dla produktów rolnych i wykazu urzędów celnych umożliwiających zgłoszenie produktów do swobodnego obrotu na obszarze Wspólnoty

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH, uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 737/90 z dnia 22 marca 1990 r. w sprawie warunków regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie awarii w elektrowni jądrowej w Czarnobylu¹, zmienione ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 616/2000², w szczególności jego art. 6, a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 1 ust. 3 lit. b) rozporządzenia Komisji (WE) nr 1661/1999 z dnia 27 lipca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90 w sprawie zasad regulujących przywóz produktów rolnych pochodzących z państw trzecich w następstwie awarii w elektrowni jądrowej w Czarnobylu³, zmienionego ostatnio rozporządzeniem (WE) nr 1627/2000⁴, produkty wymienione w załączniku I do tego rozporządzenia mogą być zgłaszane do swobodnego obrotu w Państwie Członkowskim przeznaczenia w ograniczonej liczbie urzędów celnych. Wykaz tych urzędów celnych znajduje się w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 1661/1999.
- (2) Uwzględniając wniosek właściwych władz niemieckich, do wykazu należy dodać pewną liczbę urzędów celnych na terytorium Niemiec.
- (3) W czerwcu 2000 r. zespół kontroli Biura ds. Żywności i Weterynarii (FVO) przeprowa-

dził inspekcję w Bułgarii, w celu dokonania oceny tamtejszych urzędów i środków kontroli skażenia promieniotwórczego w środkach spożywczych, w szczególności w grzybach nie pochodzących z hodowli.

- (4) W sprawozdaniu z inspekcji zaleca się zmianę certyfikatu eksportowego zawartego w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 1661/1999, w celu zapewnienia, że reprezentacyjne próbki z partii grzybów przeznaczonych do wywozu na obszar Wspólnoty pobiera osoba niezależna i uprawniona.
- (5) W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 1661/1999 należy odpowiednio zmienić.
- (6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu utworzonego na mocy art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 737/90,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 1661/1999 wprowadza się następujące zmiany:

1. Załącznik II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
2. Załącznik III zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 sierpnia 2001 r.

W imieniu Komisji
Margot WALLSTRÖM
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK II

CERTYFIKAT EKSPORTOWY DLA PRODUKTÓW ROLNYCH (JEDEN CERTYFIKAT DLA GATUNKU)

Niniejszy certyfikat musi zostać złożony w trzech egzemplarzach wraz z dopuszczeniem do swobodnego obrotu i być przechowywany przez organ celny

Oświadczenie eksportera

1. Eksporter (nazwisko/nazwa, dokładny adres, kraj)	5. Kraj pochodzenia	6. Kraj przeznaczenia	
2. Odbiorca (nazwisko/nazwa, dokładny adres, kraj)	7. Numer (y) faktur (y)		
3. Środek transportu	8. Ilość i rodzaj opakowań	9. Znaki i numery partii	
4. Opis produktów	10. Masa całkowita (kg)	11. Masa netto (kg)	
12. Ja, niżej podpisany, odpowiedzialny za wywóz towarów wymienionych powyżej, potwierdzam powyższe informacje			
Data	Miejsce	Nazwa (drukowanymi literami)	Podpis (2)

Certyfikacja przez laboratorium

13. Liczba zbadanych próbek powyższych produktów pobranych reprezentatywnie przez osobę upoważnioną przez właściwe władze:	15. Laboratorium (nazwa, dokładny adres, kraj)
14. Zarejestrowane poziomy radioaktywności dla każdej próbki (Bq/kg) (podać nr partii dla każdej próbki):	16. Akredytowane przy (nazwa i adres organu)
Sprawozdanie nr..... Data..... Niniejsze sprawozdanie należy przedstawić niezwłocznie na żądanie organów kontroli	17. Data, nazwisko (dużymi literami), podpis osoby upoważnionej i pieczęć laboratorium (2)

Certyfikacja przez właściwy organ

18. Ja, niżej podpisany, zaświadczam, że poziom zakumulowanej radioaktywności cezu 134 i 137 dla opisanych powyżej produktów nie przekracza: 370 Bq/kg w przypadku mleka i przetworów mlecznych oraz środków spożywczych przeznaczonych do karmienia niemowląt oraz 600 Bq/kg w przypadku wszystkich pozostałych produktów wymienionych w bieżących rozporządzeniach Komisji odnoszących się do rozporządzenia Rady (EWG) nr 737/90¹

Miejsce	Data	Nazwa (drukowanymi literami)	Podpis (2)	Pieczęć (2)
---------	------	------------------------------	------------	-------------

(¹) Niepotrzebne skreślić
(²) Kolor podpisów i pieczętek musi być inny niż kolor tekstu.

¹ Dz.U. L 82 z 29.3.1990, str. 1.

² Dz.U. L 75 z 24.3.2000, str. 1.

³ Dz.U. L 197 z 29.7.1999, str. 17.

⁴ Dz.U. L 187 z 26.7.2000, str. 7.

ZAŁĄCZNIK II
'ZAŁĄCZNIK III
WYKAZ URZĘDÓW CELNYCH, W KTÓRYCH PRODUKTY WYMIENIONE W ZAŁĄCZNIKU I MOGĄ BYĆ ZGŁASZANE DO SWOBODNEGO OBROTU WE WSPÓLNOCIE EUROPEJSKIEJ

Państwo Członkowskie	Urzędy celne																								
BELGIQUE/BELGIË	Anvers D. E. – voie maritime Bierset (Grâce-Hollogne) D. E. – voies aérienne et/ou terrestre Bruxelles D. E. – voie aérienne Zaventem D. – voie aérienne																								
DANMARK	Każdy port i lotnisko w Danii																								
DEUTSCHLAND	<table border="1"> <tbody> <tr> <td>Baden-Württemberg</td> <td>HZA Lörrach – ZA Weil am Rhein-Autobahn HZA Stuttgart – ZA Flughafen HZA Ulm – ZA Aalen</td> </tr> <tr> <td>Bayern</td> <td>HZA München-Flughafen HZA Hof – ZA Schirmding-Landstraße HZA Weiden – ZA Furth im Wald-Schafberg HZA Weiden – ZA Waldhaus-Autobahn HZA Bamberg – ZA Kulmbach HZA Nürnberg-Fürth – ZA Neustadt-Aisch HZA Passau – ZA Phillipsreut HZA Regensburg – ZA Hafen HZA Regensburg – ZA Amberg HZA Schweinfurt – ZA Kitzingen</td> </tr> <tr> <td>Berlin</td> <td>HZA Berlin-Packhof – ZA Marzahn, Abfertigungsstelle Großmarkthallen HZA Berlin-Packhof- ZA Tegel-Flughafen</td> </tr> <tr> <td>Brandenburg</td> <td>HZA Frankfurt (Oder) – ZA Autobahn HZA Cottbus – ZA Forst-Autobahn</td> </tr> <tr> <td>Bremen</td> <td>HZA Bremen-ZA Neustädter Hafen HZA Bremerhaven – ZA Container-Terminal HZA Bremerhaven – ZA Rotersand</td> </tr> <tr> <td>Hamburg</td> <td>HZA Hamburg-Freihafen – Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Freihafen – ZA Ericus-Abfertigungsstelle Südbahnhof HZA Hamburg-Harburg – ZA Köhlfließdamm HZA Hamburg-St. Annen – ZA Altona HZA Hamburg-St. Annen – ZA Oberelbe HZA Hamburg-Waltershof – Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Waltershof – ZA Flughafen</td> </tr> <tr> <td>Hessen</td> <td>HZA Frankfurt am Main-Flughafen</td> </tr> <tr> <td>Mecklenburg-Vorpommern</td> <td>HZA Neubrandenburg – ZA Pomellen – Grenzkontrollstelle Pomellen HZA Schwerin – ZA Rostock-Seehafen – Grenzkontrollstelle Rostock-Seehafen HZA Stralsund – ZA Mukran Grenzkontrollstelle Rügen/Mukran, Im Fährhafen</td> </tr> <tr> <td>Niedersachsen</td> <td>HZA Lüneburg – Abfertigungsstelle HZA Göttingen – Abfertigungsstelle HZA Hannover – Abfertigungsstelle</td> </tr> <tr> <td>Nordrhein-Westfalen</td> <td>HZA Dortmund – ZA Ost</td> </tr> <tr> <td>Rheinland-Pfalz</td> <td>HZA Trier – ZA Idar-Oberstein, Grenzkontrollstelle Flughafen Hahn</td> </tr> <tr> <td>Sachsen</td> <td>HZA Dresden – ZA Friedrichstadt, Grenzkontrollstelle Dresden-Friedrichstadt (für Eisenbahntransport) HZA Pirna – ZA Zinnwald, Grenzkontrollstelle Zinnwald (für Straßen-transport)</td> </tr> </tbody> </table>	Baden-Württemberg	HZA Lörrach – ZA Weil am Rhein-Autobahn HZA Stuttgart – ZA Flughafen HZA Ulm – ZA Aalen	Bayern	HZA München-Flughafen HZA Hof – ZA Schirmding-Landstraße HZA Weiden – ZA Furth im Wald-Schafberg HZA Weiden – ZA Waldhaus-Autobahn HZA Bamberg – ZA Kulmbach HZA Nürnberg-Fürth – ZA Neustadt-Aisch HZA Passau – ZA Phillipsreut HZA Regensburg – ZA Hafen HZA Regensburg – ZA Amberg HZA Schweinfurt – ZA Kitzingen	Berlin	HZA Berlin-Packhof – ZA Marzahn, Abfertigungsstelle Großmarkthallen HZA Berlin-Packhof- ZA Tegel-Flughafen	Brandenburg	HZA Frankfurt (Oder) – ZA Autobahn HZA Cottbus – ZA Forst-Autobahn	Bremen	HZA Bremen-ZA Neustädter Hafen HZA Bremerhaven – ZA Container-Terminal HZA Bremerhaven – ZA Rotersand	Hamburg	HZA Hamburg-Freihafen – Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Freihafen – ZA Ericus-Abfertigungsstelle Südbahnhof HZA Hamburg-Harburg – ZA Köhlfließdamm HZA Hamburg-St. Annen – ZA Altona HZA Hamburg-St. Annen – ZA Oberelbe HZA Hamburg-Waltershof – Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Waltershof – ZA Flughafen	Hessen	HZA Frankfurt am Main-Flughafen	Mecklenburg-Vorpommern	HZA Neubrandenburg – ZA Pomellen – Grenzkontrollstelle Pomellen HZA Schwerin – ZA Rostock-Seehafen – Grenzkontrollstelle Rostock-Seehafen HZA Stralsund – ZA Mukran Grenzkontrollstelle Rügen/Mukran, Im Fährhafen	Niedersachsen	HZA Lüneburg – Abfertigungsstelle HZA Göttingen – Abfertigungsstelle HZA Hannover – Abfertigungsstelle	Nordrhein-Westfalen	HZA Dortmund – ZA Ost	Rheinland-Pfalz	HZA Trier – ZA Idar-Oberstein, Grenzkontrollstelle Flughafen Hahn	Sachsen	HZA Dresden – ZA Friedrichstadt, Grenzkontrollstelle Dresden-Friedrichstadt (für Eisenbahntransport) HZA Pirna – ZA Zinnwald, Grenzkontrollstelle Zinnwald (für Straßen-transport)
Baden-Württemberg	HZA Lörrach – ZA Weil am Rhein-Autobahn HZA Stuttgart – ZA Flughafen HZA Ulm – ZA Aalen																								
Bayern	HZA München-Flughafen HZA Hof – ZA Schirmding-Landstraße HZA Weiden – ZA Furth im Wald-Schafberg HZA Weiden – ZA Waldhaus-Autobahn HZA Bamberg – ZA Kulmbach HZA Nürnberg-Fürth – ZA Neustadt-Aisch HZA Passau – ZA Phillipsreut HZA Regensburg – ZA Hafen HZA Regensburg – ZA Amberg HZA Schweinfurt – ZA Kitzingen																								
Berlin	HZA Berlin-Packhof – ZA Marzahn, Abfertigungsstelle Großmarkthallen HZA Berlin-Packhof- ZA Tegel-Flughafen																								
Brandenburg	HZA Frankfurt (Oder) – ZA Autobahn HZA Cottbus – ZA Forst-Autobahn																								
Bremen	HZA Bremen-ZA Neustädter Hafen HZA Bremerhaven – ZA Container-Terminal HZA Bremerhaven – ZA Rotersand																								
Hamburg	HZA Hamburg-Freihafen – Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Freihafen – ZA Ericus-Abfertigungsstelle Südbahnhof HZA Hamburg-Harburg – ZA Köhlfließdamm HZA Hamburg-St. Annen – ZA Altona HZA Hamburg-St. Annen – ZA Oberelbe HZA Hamburg-Waltershof – Abfertigungsstelle HZA Hamburg-Waltershof – ZA Flughafen																								
Hessen	HZA Frankfurt am Main-Flughafen																								
Mecklenburg-Vorpommern	HZA Neubrandenburg – ZA Pomellen – Grenzkontrollstelle Pomellen HZA Schwerin – ZA Rostock-Seehafen – Grenzkontrollstelle Rostock-Seehafen HZA Stralsund – ZA Mukran Grenzkontrollstelle Rügen/Mukran, Im Fährhafen																								
Niedersachsen	HZA Lüneburg – Abfertigungsstelle HZA Göttingen – Abfertigungsstelle HZA Hannover – Abfertigungsstelle																								
Nordrhein-Westfalen	HZA Dortmund – ZA Ost																								
Rheinland-Pfalz	HZA Trier – ZA Idar-Oberstein, Grenzkontrollstelle Flughafen Hahn																								
Sachsen	HZA Dresden – ZA Friedrichstadt, Grenzkontrollstelle Dresden-Friedrichstadt (für Eisenbahntransport) HZA Pirna – ZA Zinnwald, Grenzkontrollstelle Zinnwald (für Straßen-transport)																								

	HZA Löbau – ZA Ludwigsdorf-Autobahn, Grenzkontrollstelle Ludwigsdorf (für Straßen-transport)
	Schleswig-Holstein HZA Kiel – ZA Wik, Grenzkontrollstelle Kiel Ostuferhafen HZA Lübeck – ZA Travemünde Grenzkontrollstelle
ΕΛΛΑΔΑ	Αθηνών, Πειραιά, Κρατικού Αερολιμένα Αθηνών, Θεσσαλονίκης, Αερολιμένα Μίκρας, Βόλου, Πατρών, Ηρακλείου, Αερολιμένα Ηρακλείου Κρήτης, Καβάλας, Ιωαννίνων, Ναυπλίου
ESPAÑA	Algeciras (puerto), Alicante (aeropuerto, puerto), Almería (aeropuerto, puerto), Barcelona (aeropuerto, puerto), Bilbao (aeropuerto, puerto), Cádiz (puerto), Cartagena (puerto), Gijón (aeropuerto, puerto), Huelva (puerto), A Coruña-Santiago de Compostela (aeropuerto, puerto), Las Palmas de Gran Canaria (aeropuerto, puerto), Madrid-Barajas (aeropuerto), Málaga (aeropuerto, puerto), Palma de Mallorca (aeropuerto), Pasajes-Irún (aeropuerto, puerto), Santa Cruz de Tenerife (aeropuerto, puerto), Santander (aeropuerto, puerto), Sevilla (aeropuerto, puerto), Tarragona (puerto), Valencia (aeropuerto, puerto), Vigo-Vilagareia (aeropuerto), Marín (puerto), Vitoria (aeropuerto), Zaragoza (aeropuerto)
FRANCE	Dunkerque (transport maritime) Lille (transport aérien et terrestre) Marseille (transport aérien, terrestre et maritime) Roissy (transport aérien et terrestre) Saint-Louis/Bâle (transport aérien et terrestre) Strasbourg (transport terrestre) Orly (transport aérien) Bordeaux (transport aérien) Lyon-Satolas (transport aérien) Nice-aéroport (transport aérien) Toulouse-Blagnac (transport aérien) Thionville (transport terrestre) Saint-Julien-en-Genevois (transport terrestre)
IRELAND	Wszystkie urzędy celne
ITALIA	Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Trieste Ufficio di Sanità aerea di Torino-Caselle Ufficio di Sanità aerea di Roma – Fiumicino Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Venezia Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Genova Ufficio di Sanità marittima di Livorno Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Ancona Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Brindisi Ufficio di Sanità aerea di Varese – Malpensa Ufficio di Sanità aerea di Bologna – Panicale Ufficio di Sanità marittima ed aerea di Bari Posto d'Ispezione frontiera di Chiasso
LUXEMBOURG	Bureau des douanes et accises, Centre douanier – Luxembourg Bureau des douanes et accises, Luxembourg-Aéroport – Niederanven
NEDERLAND	Wszystkie urzędy celne
ÖSTERREICH	Drasenhofen (Czechy) Berg (Słowacja) Nickelsdorf (Węgry) Heiligenkreuz (Węgry) Spielfeld (Słowenia) Tisis (Szwajcaria) Wien, Flughafen Schwechat
PORTUGAL	Lotniska w Lizbonie, Porto i Faro Porty w Lizbonie i Leixões.
SUOMI-FINLAND	Helsinki, Vaalimaa, Niirala, Vartiuss, Raja-Jooseppi, Utsjoki, Kilpisjärvi
SVERIGE	Arlanda, Göteborg, Landvetter, Helsingborg, Karlskrona, Stockholm, Ystad, Wallhamn, Varberg
UNITED KINGDOM	Belfast International Airport, Port of Belfast, Port of Dover, Port of Falmouth, Port of Felixstowe, Gatwick Airport, Port of Hull, Port of Larne, Port of London, Port of Southampton'

ROZPORZĄDZENIE RADY (EURATOM) NR 3954/87

z dnia 22 grudnia 1987 r.

ustanawiające maksymalne dozwolone poziomy skażenia promieniotwórczego środków spożywczych oraz pasz po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 31, uwzględniając wniosek Komisji, sporządzony po uzyskaniu opinii grupy ekspertów, powołanej przez Komitet Naukowo – Techniczny¹, uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego², uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno – Społecznego³, a także mając na uwadze, co następuje:

art. 2 lit. b) Traktatu zobowiązuje Radę do ustanowienia jednolitych norm bezpieczeństwa dla ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa oraz do zapewnienia ich stosowania, jak dalej ustanowiono w dziale drugim, rozdział III Traktatu;

dnia 2 lutego 1959 r. Rada przyjęła dyrektywę⁴ ustanawiającą podstawowe normy bezpieczeństwa, których treść została zastąpiona treścią dyrektywy 80/836/Euratom⁵, zmienionej dyrektywą 84/467/Euratom⁶; art. 45 tej dyrektywy zobowiązuje Państwa Członkowskie do określenia poziomów interwencyjnych w razie awarii;

w następstwie awarii w elektrowni jądrowej w Czarnobylu dnia 26 kwietnia 1986 r., znaczne ilości materiałów promieniotwórczych zostały uwolnione do atmosfery, powodując w kilku krajach europejskich skażenia środków spożywczych i pasz o pozo-

mach mających znaczenie ze zdrowotnego punktu widzenia;

Wspólnota przyjęła środki⁷ w celu zapewnienia, że niektóre produkty rolne są wprowadzane na terytorium Wspólnoty wyłącznie w ramach wspólnych ustaleń, chroniących zdrowie ludności, jednocześnie podtrzymujących jednolity charakter rynku i zapobiegających załamaniu obrotów w handlu;

powstała potrzeba ustanowienia systemu umożliwiającego Wspólnocie, po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego, które może doprowadzić lub doprowadziło do znacznego skażenia promieniotwórczego środków spożywczych i pasz, ustalenie maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia promieniotwórczego, w celu ochrony ludności;

Komisja zostanie poinformowana o wystąpieniu awarii jądrowej lub niezwykle wysokich poziomów promieniowania zgodnie z decyzją Rady 87/600/Euratom z dnia 14 grudnia 1987 r. w sprawie wspólnotowych warunków wczesnej wymiany informacji w przypadku zdarzenia radiacyjnego⁸ lub na podstawie Konwencji o wczesnym powiadamianiu o awarii jądrowej z dnia 26 września 1986 r.; jeśli okoliczności tego wymagają, Komisja niezwłocznie przyjmie rozporządzenie wymagające stosowania ustanowionych wcześniej maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia;

¹ Dz.U. nr C 174 z 2.7.1987, str. 6.

² Opinia wydana w dniu 16 grudnia 1987 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

³ Dz.U. nr C 180 z 8.7.1987, str. 20.

⁴ Dz.U. nr 11 z 20.2.1959, str. 221/59.

⁵ Dz.U. nr L 246 z 17.9.1980, str. 1.

⁶ Dz.U. nr L 265 z 5.10.1984, str. 4.

⁷ Rozporządzenia Rady: (EWG) nr 1707/86 (Dz.U. nr L 146 z 31.5.1986, str. 88); (EWG) nr 3020/86 (Dz.U. nr L 280 z 1.10.1986, str. 79); (EWG) nr 624/87 (Dz.U. nr L 58 z 28.2.1987, str. 101); (EWG) nr 3955/87 (Dz.U. nr 371 z 30.12.1987, str. 14).

⁸ Dz.U. nr L 371 z 30.12.1987, 76.

na podstawie aktualnych dostępnych danych z dziedziny ochrony przed promieniowaniem, ustalono pochodne poziomy odniesienia, które mogą być wykorzystywane jako podstawa do wyznaczenia maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia promieniotwórczego, stosowanych niezwłocznie po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego, które może doprowadzić lub doprowadziło do znacznego skażenia promieniotwórczego środków spożywczych i pasz;

takie maksymalne dozwolone poziomy skażenia w należyty sposób uwzględniają najnowsze zalecenia naukowe, dostępne obecnie na skalę międzynarodową, a zarazem odzwierciedlają potrzebę uspokojenia ludności i uniknięcia rozbieżności w międzynarodowej praktyce regulacyjnej;

jednakże konieczne jest należyte uwzględnienie warunków szczególnych w danej sytuacji, a zatem ustanowienie procedury umożliwiającej szybkie dostosowanie tych uprzednio ustalonych maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia do okoliczności każdego konkretnego wypadku jądrowego lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego, które może doprowadzić lub doprowadziło do znacznego skażenia promieniotwórczego środków spożywczych i pasz;

przyjęcie rozporządzenia wymagającego stosowania maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia będzie również sprzyjać jednoci Wspólnego Rynku oraz unikaniu odchyleń w handlu w ramach Wspólnoty;

w celu ułatwienia dostosowania maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia, należy ustanowić procedury umożliwiające przeprowadzenie konsultacji z ekspertami, włączając w to grupę ekspertów, określoną w art. 31 Traktatu;

przestrzeganie maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia musi być przedmiotem stosownych kontroli,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia procedurę określania maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia promieniotwórczego środków spożywczych i pasz, które mogą zostać wprowadzone na rynek po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego, mogącym doprowadzić lub doprowadzającym do znacznego skażenia promieniotwórczego środków spożywczych i pasz;
2. Do celów niniejszego rozporządzenia, 'środki spożywcze' oznaczają produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, albo bezpośrednio albo po przetworzeniu, oraz 'paszę' oznaczają produkty przeznaczone wyłącznie do żywienia zwierząt.

Artykuł 2

1. W przypadku gdy Komisja otrzyma, w szczególności na podstawie ustaleń Wspólnoty dotyczących wczesnej wymiany informacji w razie zdarzenia radiacyjnego lub na podstawie Konwencji o wczesnym powiadamianiu o wypadku jądrowym z 26 września 1986 r., oficjalne informacje o wypadkach jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego, potwierdzające, że doszło lub może dojść do osiągnięcia maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia wymienionych w Załączniku, jeśli wymagają tego okoliczności, niezwłocznie przyjmuje rozporządzenie wymagające stosowania tych maksymalnych dozwolonych poziomów.
2. Okres ważności każdego rozporządzenia w rozumieniu ust. 1 jest jak najkrótszy i nie przekracza trzech miesięcy, z zastrzeżeniem przepisów art. 3 ust. 4.

Artykuł 3

1. Po konsultacji z ekspertami, włączając w to grupę ekspertów z art. 31, Komisja przedkłada Radzie propozycję rozporządzenia w celu dostosowania lub potwierdzenia przepisów rozporządzenia określonego w art. 2 ust. 1 w okresie miesiąca od jego przyjęcia.
2. Komisja, przedkładając propozycję rozporządzenia określonego w ust. 1, bierze pod uwagę podstawowe normy, ustanowione zgodnie

z art. 30 i 31 Traktatu, włącznie z zasadą, że wszelkie narażenie na promieniowanie ma być utrzymywane na najniższym, rozsądnie osiągalnym poziomie, uwzględniając aspekt ochrony zdrowia ludności oraz czynniki ekonomiczne i społeczne.

3. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, podejmuje decyzję w sprawie propozycji rozporządzenia, określonym w ust. 1 i 2, w terminie określonym w art. 2 ust. 2.
4. W przypadku gdy Rada nie podejmie decyzji w tym terminie, nadal obowiązują poziomy wymienione w Załączniku, do czasu gdy Rada podejmie decyzję lub do czasu gdy Komisja wycofa swoją propozycję w związku z tym, że warunki wymienione w art. 2 ust. 1 już nie mają zastosowania.

Artykuł 4

Okres ważności każdego rozporządzenia w rozumieniu art. 3, jest ograniczony. Okres ten może być zmieniony na wniosek Państwa Członkowskiego lub z inicjatywy Komisji, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 3.

Artykuł 5

1. W celu zapewnienia, że ustanowione w Załączniku maksymalne dozwolone poziomy skażenia uwzględniają wszelkie nowe, pojawiające się dane naukowe, Komisja od czasu do czasu zasięga opinii ekspertów, włączając grupę ekspertów z art. 31.
2. Na wniosek Państwa Członkowskiego lub Komisji, maksymalne dozwolone poziomy skażenia ustanowione w Załączniku mogą być zmieniane lub uzupełniane, po przedłożeniu Radzie wniosku Komisji zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 31 Traktatu.

Artykuł 6

1. Środki spożywcze lub pasze nie stosujące się do maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia ustanowionych w rozporządzeniu

przyjętym zgodnie art. 2 lub 3, nie są wprowadzane na rynek. Do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, środki spożywcze i pasze przywożone z państw trzecich są uważane za wprowadzone na rynek, jeżeli na obszarze celnym Wspólnoty podlegają procedurze celnej innej niż procedura tranzytu.

2. Każde Państwo Członkowskie dostarcza Komisji wszelkich informacji dotyczących stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności dotyczące przypadków nie stosowania się do maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia. Komisja przekazuje te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 7

Zasady stosowania niniejszego rozporządzenia oraz wykaz środków spożywczych używanych w niewielkich ilościach wraz z maksymalnymi poziomami skażenia jakie się do nich stosują, są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 rozporządzenia (EWG) nr 804/68⁹, która będzie stosowana w drodze analogii. W tym celu powołuje się komitet doradczy.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 grudnia 1987 r.

W imieniu Rady
N. WILHELM
Przewodniczący

⁹ Dz.U. nr L 148 z 28.6.1968, str. 13.

ZAŁĄCZNIK MAKSYMALNE DOZWOLONE POZIOMY SKAŻENIA ŚRODKÓW SPOŻYWCZYCH I PASZ (Bq/kg lub Bq/l)

	Zywność dla dzieci ¹	Produkty mleczarskie ^{2,3}	Inne środki spożywcze, poza środkami spożywczymi używanymi w niewielkich ilościach ⁴	Płynne środki spożywcze ⁵	Pasze ⁶
Izotopy strontu, głównie Sr-90		125	750		
Izotopy jodu, głównie I-131		500	2 000		
Alfapromieniotwórcze izotopy plutonu i ameryku, głównie Pu-239, Am-241		20	80		
Wszystkie inne nuklidy o okresie połowicznego rozpadu większym niż 10 dni, głównie Cs-134, Cs-137		1 000	1 250		

¹ Żywność dla dzieci jest zdefiniowana jako środki spożywcze przeznaczone do karmienia niemowląt podczas pierwszych czterech do sześciu miesięcy życia, które same w sobie spełniają wymogi żywieniowej kategorii osób, i które są kierowane do sprzedaży detalicznej w wyraźnie identyfikowanych opakowaniach i oznaczone jako „preparaty żywnościowe dla niemowląt.” Wartości zostaną ustalone.

² Produkty mleczarskie są zdefiniowane jako mleko ujęte w pozycjach nr 04.01 oraz 04.02 Wspólnej Taryfy Celnej oraz w odpowiednich pozycjach Nomenklatury Scalonej po dniu 1 stycznia 1988 r.

³ Poziom stosowany do produktów zagęszczonych lub wysuszonych jest obliczany na podstawie produktu przywróconego do pierwotnego stanu w postaci gotowej do spożycia.

⁴ Środki spożywcze używane w niewielkich ilościach i odpowiadające im poziomy, są definiowane zgodnie z art. 7.

⁵ Płynne środki spożywcze, zdefiniowane w rozdziałach 20 i 22 Wspólnej Taryfy Celnej oraz w odpowiednim rozdziale Nomenklatury Scalonej po 1 stycznia 1988 r. Wartości obliczone z uwzględnieniem spożycia wody bieżącej oraz te same wartości należy stosować do zasobów wody pitnej zależnie od uznania właściwych władz w Państwach Członkowskich. Wartości dla płynnych środków spożywczych zostaną ustalone.

⁶ Wartości zostaną ustalone.

⁷ Węgiel 14 i tryt nie zostały włączone do tej grupy.

ROZPORZĄDZENIE RADY (EURATOM) NR 2218/89

z dnia 18 lipca 1989 r.

zmieniające rozporządzenie (Euratom) nr 3954/87 ustanawiające maksymalne dozwolone poziomy skażenia promieniotwórczego środków spożywczych oraz pasz po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH, uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 31, uwzględniając wniosek Komisji, sporządzony po uzyskaniu opinii grupy ekspertów, powołanej przez Komitet Naukowo – Techniczny¹, uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego², uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno – Społecznego³, a także mając na uwadze, co następuje:

Załącznik do rozporządzenia (Euratom) nr 3954/87⁴ zawiera pozycje odnoszące się do maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia środków spożywczych i pasz;

jednakże, dla niektórych z tych pozycji nie ustalono maksymalnych poziomów skażenia do czasu podjęcia decyzji przez Radę w późniejszym terminie, po wykonaniu dodatkowych prac, głównie przez ekspertów naukowych; Komisja przedłożyła Radzie dwa komunikaty, odpowiednio w dniach 14 czerwca i 9 grudnia 1988 r., które miały na celu uzupełnienie Załącznika do wspomnianego wyżej rozporządzenia; ich projekty sporządzono po konsultacji z grupą ekspertów określoną w art. 31 Traktatu;

istnieje więc potrzeba uzupełnienia Załącznika do niniejszego rozporządzenia; pewne inne informacje, zawarte w wymienionym Załączniku, również powinny zostać zmienione w świetle najnowszych prac naukowych w tej dziedzinie;

wydać się wskazane połączenie poziomów oraz innych informacji zawartych w wymienionym załączniku i zawarcia ich w jednej tabeli; z uwagi na dalsze planowane prace wydaje się również wskazane zastrzeżenie, że procedura wymieniona w art. 7 rozporządzenia (Euratom) nr 3954/87 powinna być stosowana także do ustalania maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia dla pasz; zatem należy stosownie uzupełnić wspomniane rozporządzenie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (Euratom) nr 3954/87 zastępuje się Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Art. 7 rozporządzenia (Euratom) nr 3954/87 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Zasady stosowania niniejszego rozporządzenia, wykaz środków spożywczych używanych w mniejszych ilościach wraz z maksymalnymi poziomami skażenia, jakie się do nich stosują, oraz maksymalne poziomy skażenia pasz są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 30 rozporządzenia (EWG) nr 804/68, która będzie stosowana na zasadzie analogii. W tym celu powołuje się komitet doraźny”.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 1989 r.

W imieniu Rady
R. DUMAS
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK „ZAŁĄCZNIK MAKSYMALNE DOZWOLONE POZIOMY SKAŻENIA ŚRODKÓW SPOŻYWCZYCH I PASZ (Bq/kg)

	Środki spożywcze ¹				Pasz ²
	Żywność dla dzieci ³	Produkty mleczarskie ⁴	Inne środki spożywcze, z wyjątkiem używanych w mniejszych ilościach ⁵	Środki spożywcze w płynie ⁶	
Izotopy strontu, głównie Sr-90	75	125	750	125	
Izotopy jodu, głównie I-131	150	500	2 000	500	
Alfapromieniotwórcze izotopy plutonu i pierwiastków transplutonowych, głównie Pu-239, Am-241	1	20	80	20	
Wszystkie inne nuklidy o okresie połowicznego rozpadu dłuższym niż 10 dni, głównie Cs-134, Cs-137 ⁷	400	1 000	1250	1 000	

¹ Poziom stosowany do produktów zagełszonych lub suszonych jest obliczany na podstawie produktu odtworzonego, gotowego do spożycia. Państwa Członkowskie mogą formułować zalecenia dotyczące warunków rozcieńczenia tak, by zapewnić przestrzeganie maksymalnych poziomów skażenia, ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu.

² Maksymalne dozwolone poziomy skażenia pasz są określane zgodnie z przepisami art. 7; ponieważ poziomy takie mają się przyczynić do przestrzegania maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia środków spożywczych, same w sobie nie gwarantują ich przestrzegania we wszystkich okolicznościach i nie osłabiają one wymagań dotyczących monitorowania poziomów skażenia produktów zwierzęcych przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

³ Żywność dla dzieci określa się jako środki spożywcze przeznaczone do karmienia niemowląt podczas pierwszych czterech do sześciu miesięcy życia, same w sobie spełniające potrzeby pokarmowe tej kategorii osób, kierowane do sprzedaży detalicznej w łatwo rozpoznawanych opakowaniach i oznaczone jako „preparaty żywnościowe dla niemowląt”.

⁴ Produkty mleczarskie określa się jako produkty występujące pod następującymi pozycjami CN, włącznie z dokonanymi w nich później, w miarę potrzeb, zmianami: 04.01 oraz 04.02 (oprócz 0402 29 11).

⁵ Środki spożywcze używane w mniejszych ilościach i odpowiednie, mające do nich zastosowanie poziomy skażeń, określa się zgodnie z przepisami art. 7.

⁶ Środki spożywcze w płynie, jak określono w pozycji 20 i dziale 22 Nomenklatury Scalonej. Wartości są obliczone z uwzględnieniem spożycia wody wodociągowej; te same wartości należy stosować do zasobów wody pitnej zależnie od uznania właściwych władz Państw Członkowskich.

⁷ Węgiel 14, tryt i potas 40 nie zostały ujęte w tej grupie”.

¹ Dz.U. nr C 174 z 2.7.1987, str. 6.

² Dz.U. nr C 13 z 18.1.1988, str. 6.

³ Dz.U. nr C 180 z 8.7.1987, str. 20.

⁴ Dz.U. nr L 371 z 30.12.1987, str. 11.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EURATOM) NR 770/90

z dnia 29 marca 1990 r.

ustanawiające maksymalne dozwolone poziomy skażenia promieniotwórczego pasz w następstwie wypadku jądrowego lub wszelkich innych przypadków zdarzenia radiacyjnego

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH, uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, uwzględniając rozporządzenie Rady (Euratom) nr 3954/87 z dnia 22 grudnia 1987 r. ustanawiające maksymalne dozwolone poziomy skażenia radioaktywnego środków spożywczych oraz pasz po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego¹, zmienione rozporządzeniem (Euratom) nr 2218/89², w szczególności jego art. 7, a także mając na uwadze, co następuje: zgodnie z rozporządzeniem (Euratom) nr 3954/87, Komisja przyjmuje maksymalne poziomy skażenia radioaktywnego który ma być zastosowany do pasz;

konsultowano się z Grupą Ekspertów powołaną przez Komitet Naukowy i Techniczny na podstawie art. 31 Traktatu Euratom; rozważenie odpowiednich ilości poszczególnych radionuklidów, które mogą być uwolnione w przypadku wystąpienia awarii jądrowej, w połączeniu z okresami ich połowicznego rozpadu oraz ich przechodzeniem z pasz do produktów zwierzęcych prowadzi do stwierdzenia, że maksymalne dozwolone poziomy skażenia promieniotwórczego pasz są ko-

nieczne wyłącznie dla izotopów cezu; środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią komitetu *ad hoc*, ustanowionego rozporządzeniem (Euratom) nr 3954/87,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Maksymalny dozwolony poziom skażenia radioaktywnego pasz jest wymieniony w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia od jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 marca 1990 r.

W imieniu Komisji
Carlo RIPA DI MEANA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Maksymalny dozwolony poziom skażenia promieniotwórczego (cez-134 i cez-137) pasz

Zwierzę	Bq/kg ^{1,2}
Trzoda chlewna	1 250
Drób, jagnięta, cielęta	2 500
Pozostałe	5 000

¹ Poziomy te mają na celu przyczynienie się do przestrzegania maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia promieniotwórczego środków spożywczych; same w sobie nie gwarantują takiego przestrzegania we wszystkich okolicznościach i nie osłabiają wymogów monitoringu poziomów skażeń w produktach zwierzęcych przeznaczonych do spożycia przez ludzi.

² Poziomy te stosuje się do pasz gotowych do spożycia.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EURATOM) NR 944/89

z dnia 12 kwietnia 1989 r.

ustanawiające maksymalne dozwolone poziomy skażenia promieniotwórczego w środkach spożywczych o mniejszym znaczeniu w następstwie wypadku jądrowego lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH, uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, uwzględniając rozporządzenie Rady (Euratom) nr 3954/87 z dnia 22 grudnia 1987 r., ustanawiające maksymalne dozwolone poziomy skażenia promieniotwórczego środków spożywczych oraz pasz po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego¹, w szczególności jego art. 7, a także mając na uwadze, co następuje: zgodnie z rozporządzeniem (Euratom) nr 3954/87, Komisja przyjmuje wykaz środków spożywczych o mniejszym znaczeniu, wraz z maksymalnymi dozwolonymi poziomami skażenia promieniotwórczego, które będą wobec nich stosowane;

przeprowadzono konsultacje z grupą ekspertów, wyznaczoną przez Komitet Naukowo-Techniczny zgodnie z art. 31 Traktatu Euratom; środki spożywcze brane pod uwagę to środki o mniejszym znaczeniu w diecie, mające jedynie marginalny wkład w całkowitą konsumpcję żywności przez ludność;

środki spożywcze umieszczone w wykazie mniej istotnych środków spożywczych muszą być oznaczone przy pomocy oznaczenia kodowego Nomenklatury Scalonej (NS) oraz opisu, określonego w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3174/88 z dnia 21 września 1988 r., zmieniającym załącznik 1 do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej²;

Komitet doraźny, powołany rozporządzeniem Rady (Euratom) nr 3954/87, nie przedstawił

swej opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wykaz środków spożywczych o mniejszym znaczeniu, ustalony zgodnie z art. 7 rozporządzenia (Euratom) nr 3954/87, zamieszczony jest w Załączniku.

Artykuł 2

Dla środków spożywczych o mniejszym znaczeniu wymienionych w Załączniku maksymalne dozwolone poziomy stanowią 10-krotność poziomów mających zastosowanie do „innych środków spożywczych z wyłączeniem środków spożywczych o mniejszym znaczeniu”, wymienionych w Załączniku do rozporządzenia (Euratom) nr 3954/87 lub zgodnie z rozporządzeniami przyjętymi na podstawie art. 3 tego rozporządzenia.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 kwietnia 1989 r.

W imieniu Komisji
Carlo RIPA DI MEANA
Członek Komisji

¹ Dz.U. nr L 371 z 30.12.1987, str. 11.

² Dz.U. nr L 298 z 31.10.1988, str. 1.

Kod CN	Wyszczególnienie
0703 20 00	Czosnek (świeży lub chłodzony)
0709 52 00	Trufle (świeże lub chłodzone)
0709 90 40	Kapary (świeże lub chłodzone)
0711 30 00	Kapary (tymczasowo zakonserwowane, ale w tej postaci nienadające się do bezpośredniego spożycia)
0712 30 00	Trufle (suszone, całe, cięte w kawałki, w plasterkach, łamane lub w proszku, ale dalej nieprzetworzone)
0714	Maniok, maranta, salep, karczochy jerozolimskie, słodkie ziemniaki i podobne korzenie i bulwy o wysokiej zawartości skrobi lub inuliny, świeże lub suszone, w całości, plastrach lub w postaci śrutu: rdzeń sagowca
0814 00 00	Skórka owoców cytrusowych lub melonów (włącznie z arbuzami), świeża, mrożona, suszona lub tymczasowo zakonserwowana w solance, wodzie siarczanej lub innych roztworach konserwujących
0903 00 00	Yerba mate
0904	Pieprz, rodzaju <i>Piper</i> ; suszone lub kruszone owoce rodzaju <i>Capsicum</i> lub rodzaju <i>Pimenta</i>
0905 00 00	Wanilia
0906	Cynamon i kwiat cynamonowca cejlońskiego
0907 00 00	Goździki (cały owoc, goździki i szypułki)
0908	Gałka muszkatołowa, kardamon
0909	Nasiona anyżu, anyżu chińskiego (badian), kopru włoskiego, kolendry, kminku; jagody jałowca
0910	Imbir, szafran, kurkuma, tymianek pospolity, liście laurowe, curry i inne przyprawy
1106 20	Mąka i mączka skrobiowa, korzenie i bulwy, wymienionych w pozycji nr 0714
1108 14 00	Skrobia manioku (cassava)
1210	Szyszki chmielu, świeże lub suszone, również zmielone, sproszkowane lub w formie śrutu: lupulin
1211	Rośliny i części roślin (włącznie z nasionami i owocami) używane głównie w przemyśle perfumeryjnym, farmacji lub do celów owadobójczych, grzybobójczych i podobnych, świeże lub suszone, również cięte, kruszone lub w proszku
1301	Szelak; guma naturalna, żywice, gumożywice i balsamy gumowe
1302	Soki i ekstrakty roślinne; substancje pektynowe, pektyniany i pektyny; agar – agar i inne słuzy i zagęszczacze modyfikowane lub nie pochodzenia roślinnego
1504	Tłuszcze i oleje oraz ich frakcje, uzyskane z ryb i ssaków morskich, również rafinowane, ale nie zmodyfikowane chemicznie
1604 30	Kawior i substytuty kawioru
1801 00 00	Ziarno kakaowe, całe lub łamane, surowe lub palone
1802 00 00	Łuski, skórki i inne odpady kakaowe
1803	Pasta kakaowa, również odtłuszczona
2003 20 00	Trufle (przygotowane lub konserwowane w sposób inny niż w occie lub kwasie octowym)
2006 00	Owoce, orzechy, skórka owocowa i inne części roślin, zakonserwowane w cukrze (osączone, lukrowane lub kandyzowane)
2102	Drożdże (aktywne i nieaktywne); inne organizmy jednokomórkowe, martwe (z wyłączeniem szczepionek, objętych pozycją nr 3002); gotowe proszki do pieczenia
2936	Prowitaminy i witaminy, naturalne lub syntetyczne (włącznie z koncentratami naturalnymi); ich pochodne stosowane głównie jako witaminy, oraz ich mieszanki, również w roztworach z dowolnym rozpuszczalnikiem
3301	Olejki eteryczne (również bezterpenowe), włącznie z cukrzycami i bezwodnikami; rezinoidy, koncentraty olejków eterycznych w tłuszczach, w nietłotnych olejkach, woskach i temu podobnych, otrzymane na drodze nawaniania lub maceracji; terpentynowe produkty uboczne deterpentynacji olejków eterycznych; wodne destylaty i wodne roztwory olejków eterycznych

ROZPORZĄDZENIE RADY (EWG) NR 2219/89

z dnia 18 lipca 1989 r.

w sprawie specjalnych warunków wywozu środków spożywczych oraz pasz po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH, uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 113, uwzględniając wniosek Komisji¹, uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego, a także mając na uwadze co następuje:

zgodnie z decyzją Rady 87/600/Euratom z dnia 14 grudnia 1987 r., dotyczącą przepisów wspólnotowych w sprawie wczesnej wymiany informacji w przypadku wystąpienia zdarzenia radiacyjnego², lub na podstawie Konwencji Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (IAEA) z dnia 26 września 1986 r. w sprawie Wczesnego Powiadomiania o Awarii Jądrowej, Komisja musi być informowana o każdym wypadku jądrowym lub o niezwykle wysokich poziomach promieniotwórczości;

Rada przyjęła rozporządzenie (Euratom) nr 3954/87 z dnia 22 grudnia 1987 r. ustanawiające maksymalne dozwolone poziomy skażenia radioaktywnego środków spożywczych oraz pasz po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego³, ostatnio zmienione rozporządzeniem (Euratom) nr 2218/89⁴;

maksymalne dozwolone poziomy ustanowione tym rozporządzeniem uwzględniają najnowsze, międzynarodowe opinie naukowe oraz odzwierciedlają potrzebę uniknięcia wszelkich rozbieżności w uregulowaniach międzynarodowych;

rezolucja Rady i przedstawicieli rządów Państw Członkowskich zebranych w Radzie z dnia 22 grudnia 1987 r., przyjęta w tym samym

czasie co rozporządzenie (Euratom) nr 3954/87, przewiduje wprowadzanie konkretnych przepisów, regulujących wywóz środków spożywczych;

po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego, nie można zezwolić na wywóz do państw trzecich produktów o poziomach skażenia przekraczających maksymalne dozwolone poziomy skażenia dla produktów przeznaczonych do spożycia w obrębie Wspólnoty; w takich szczególnych okolicznościach trudno jest w praktyce odmiennie traktować produkty, w zależności od ich docelowego miejsca przeznaczenia;

przepisy dotyczące wywozu powinny stosować się również do pasz, ponieważ artykuły te, ze względu na ochronę zdrowia publicznego, są objęte rozporządzeniem Euratom nr 3954/87; dlatego właściwym jest zdefiniowanie szczególnych warunków, dotyczących wywozu środków spożywczych i pasz po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego oraz stosowanie do takich produktów maksymalnych dozwolonych poziomów skażenia promieniotwórczego, ustanowionych w rozporządzeniu (Euratom) nr 3954/87,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

- Niniejsze rozporządzenie ustanawia warunki wywozu środków spożywczych i pasz po wypadku jądrowym lub w każdym innym przypadku zdarzenia radiacyjnego, które może prowadzić do znacznego skażenia radioaktywnego środków spożywczych i pasz.
- Do celów niniejszego rozporządzenia „środki

¹ Dz.U. nr C 214 z 16.08.1988, str. 31.

² Dz.U. nr L 371 z 30.12.1987, str. 76.

³ Dz.U. nr L 371 z 30.12.1987, str. 11.

⁴ Dz.U. nr L 211 z 22.07.1989, str. 4.

spożywcze” to produkty przeznaczone do spożycia przez ludzi, bezpośrednio lub po przetworzeniu, „pasze” to produkty przeznaczone wyłącznie do żywienia zwierząt.

Artykuł 2

Środki spożywcze i pasze, w których poziom skażenia radioaktywnego przekracza odpowiednie maksymalne dozwolone poziomy, ustanowione w art. 2 i 3 rozporządzenia (Euratom) nr 3954/87 nie mogą być wywożone.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie przeprowadzają kontrole dla zapewnienia przestrzegania maksymalnych dozwolonych poziomów określonych w art. 2.

Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie przekazuje Komisji jak najpełniejsze informacje dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności o każdym przypadku, w którym doszło do przekroczenia maksymalnych dopuszczal-

nych poziomów. Komisja przesyła te informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 5

Komisja ustali reguły stosowania niniejszego rozporządzenia, zgodnie z procedurą określoną w art. 7 rozporządzenia (Euratom) nr 3954/87. W tym celu zostanie powołany Komitet doraźny.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 18 lipca 1989 r.

W imieniu Rady
R. DUMAS
Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 14 grudnia 1987 r.

w sprawie wspólnotowych warunków wczesnej wymiany informacji w przypadku zdarzenia radiacyjnego (87/600/Euratom)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH, uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 31, uwzględniając wniosek Komisji, złożony po uzyskaniu opinii grupy osób wyznaczonych przez Komitet Naukowo – Techniczny, uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹, uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno – Społecznego², a także mając na uwadze, co następuje:

art. 2b Traktatu zobowiązuje Wspólnotę do ustanowienia jednolitych norm bezpieczeństwa dla ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa;

w dniu 2 lutego 1959 r. Komisja przyjęła dyrektywę ustalającą podstawowe normy ochrony zdrowia pracowników i ogółu społeczeństwa przed promieniowaniem jonizującym³, które ostatnio zostały zmienione dyrektywą 80/836/Euratom⁴ oraz dyrektywą 84/467/Euratom⁵;

art. 45 ust. 5 dyrektywy 80/836/Euratom wymaga, by o każdym wypadku związanym z narażeniem ludności na promieniowanie powiadamiać w trybie pilnym, jeśli wymagają tego okoliczności, sąsiednie Państwa Członkowskie i Komisję;

art. 35 i 36 Traktatu przewiduje, że Państwa Członkowskie wprowadzą środki konieczne dla prowadzenia stałej kontroli poziomu radioaktywności w powietrzu, wodzie i glebie oraz przekażą takie informacje Komisji, by Komisja była poinformowana o poziomach radioaktywności, na jakie narażone jest społeczeństwo;

art. 13 dyrektywy 80/836/Euratom wymaga, aby Państwa Członkowskie regularnie przekazywały Komisji wyniki przeglądów i ocen, określonych w tym artykule;

awaria w elektrowni jądrowej w Czarnobyliu w Związku Radzieckim wykazała, że Komisja, w przypadku wystąpienia zagrożenia radiologicznego oraz w celu wypełnienia swoich zadań, musi szybko otrzymywać wszystkie istotne informacje, w uzgodnionym formacie;

Państwa Członkowskie zawarły pewne umowy dwustronne, a wszystkie Państwa Członkowskie podpisały Konwencję MAEA w sprawie wczesnego powiadamiania o awarii jądrowej;

te przepisy wspólnotowe zagwarantują, że w razie zagrożenia radiologicznego, wszystkie Państwa Członkowskie są o tym szybko informowane, dla zapewnienia stosowania na terytorium całej Wspólnoty jednolitych norm ochrony ludności, ustalonych w dyrektywach wydanych na podstawie postanowień rozdziału III tytułu II Traktatu;

ustanowienie przepisów wspólnotowych w sprawie wczesnej wymiany informacji nie wpływa na prawa i obowiązki Państw Członkowskich, wynikające z dwustronnych i wielostronnych Traktatów lub konwencji;

dla promowania współpracy międzynarodowej, Wspólnota bierze udział w Konwencji MAEA w sprawie wczesnego powiadamiania o awarii jądrowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejsze przepisy stosuje się do powiadamiania i dostarczania informacji w każdym przypadku, gdy Państwo Członkowskie po-

¹ Dz.U. nr C 318 z 30.11.1987.

² Dz.U. nr C 105 z 21.4.1987, str. 9.

³ Dz.U. nr 11 z 20.2.1959, str. 221/59.

⁴ Dz.U. nr L 246 z 17.9.1980, str. 1.

⁵ Dz.U. nr L 265 z 5.10.1984, str. 4.

dejmując szeroko zakrojone środki w celu ochrony ogółu społeczeństwa w przypadku zdarzenia radiacyjnego w następnym:

- a) awarii na własnym terytorium, obejmującej obiekty lub rodzaje działalności wymienione w ust. 2, przy której nastąpiło, lub może nastąpić, znaczące uwolnienie materiału promieniotwórczego; lub
  - b) wykrycia, na terytorium własnym lub poza nim, odbiegających od normy poziomów radioaktywności, która może być szkodliwa dla zdrowia publicznego w tym Państwie Członkowskim; lub
  - c) awarii innych niż te wymienione w lit. a), a dotyczących obiektów lub rodzajów działalności określonych w ust. 2, przy których nastąpiło, lub może nastąpić, znaczące uwolnienie materiału promieniotwórczego; lub
  - d) innych awarii, przy których nastąpiło, lub może nastąpić, znaczące uwolnienie materiału promieniotwórczego.
2. Obiekty lub rodzaje działalności, określone w ust. 1 lit. a) i c), to:
- a) każdy reaktor jądrowy, bez względu na lokalizację;
  - b) każdy inny obiekt związany z jądrowym cyklem paliwowym;
  - c) każdy obiekt służący postępowaniu z odpadami promieniotwórczymi;
  - d) transport i przechowywanie paliwa jądrowego lub odpadów promieniotwórczych;
  - e) wytwarzanie, wykorzystywanie, przechowywanie, unieszkodliwienie i transport izotopów promieniotwórczych wykorzystywanych w rolnictwie, przemyśle, medycynie i dla pokrewnych celów naukowych i badawczych; oraz
  - f) wykorzystywanie izotopów promieniotwórczych do wytwarzania energii w pojazdach kosmicznych.

Artykuł 2

1. Ilekroć Państwo Członkowskie postanawia podjąć środki określone w art. 1, to Państwo Członkowskie:
  - a) niezwłocznie notyfikuje Komisji oraz tym Państwom Członkowskim, na które zdarzenie takie ma lub może mieć

wpływ, o tych środkach oraz o powodach ich podjęcia;

- b) szybko dostarcza Komisji i tym Państwom Członkowskim, na które zdarzenia ma lub może mieć wpływ, dostępne informacje istotne dla minimalizowania przewidywanych skutków radiologicznych, jeśli takie są, w tych państwach.
2. W każdym przypadku, gdy będzie możliwe, Państwo Członkowskie powinno notyfikować Komisję i Państwa Członkowskie, na które zdarzenie ma lub może mieć wpływ, o swych zamiarach niezwłocznego podjęcia działań określonych w art. 1.

Artykuł 3

1. Informacje dostarczane na podstawie art. 2 ust. 1 lit. b), obejmują, bez wpływu na sprawy bezpieczeństwa narodowego i w zakresie praktycznie możliwym i właściwym, następujące sprawy:
  - a) natura i czas wystąpienia zdarzenia, jego dokładna lokalizacja oraz obiekt lub rodzaj działalności, którego zdarzenie dotyczy;
  - b) założona lub ustalona przyczyna oraz przewidywany rozwój awarii, istotny dla uwalnianego materiału promieniotwórczego;
  - c) ogólna charakterystyka uwalnianego materiału promieniotwórczego, obejmująca naturę, prawdopodobną postać fizyczną i chemiczną oraz ilość, skład i efektywną wysokość uwalnianego materiału;
  - d) informacje o bieżących i przewidywanych warunkach meteorologicznych i hydrologicznych, koniecznych dla prognozowania dyspersji uwalnianego materiału promieniotwórczego;
  - e) wyniki monitoringu środowiska przyrodniczego;
  - f) wyniki pomiarów środków spożywczych, pasz i wody pitnej;
  - g) podjęte lub planowane środki ochronne;
  - h) podjęte lub planowane środki informowania społeczeństwa;
  - i) przewidywane zachowanie w czasie uwalnianego materiału promieniotwórczego.

2. We właściwych odstępach czasu informacje te są uzupełniane dalszymi istotnymi informacjami, włącznie z informacjami o rozwoju sytuacji nadzwyczajnej oraz o jej przewidywanym lub rzeczywistym zakończeniu.
3. Zgodnie z postanowieniami art. 36 Traktatu, Państwa Członkowskie wymienione w art. 1 nadal we właściwych odstępach czasu kontynuują powiadamianie Komisji o poziomach radioaktywności, wymienionych w ust. 1 lit. e) i f).

Artykuł 4

Każde Państwo Członkowskie, otrzymując informacje określone w art. 2 i 3:

- a) niezwłocznie powiadamia Komisję o podjętych działaniach i zaleceniach wydanych po otrzymaniu takich informacji;
- b) we właściwych odstępach czasu powiadamia Komisję o zmierzonych w ramach własnego monitoringu poziomach promieniotwórczości w środkach spożywczych, paszach, wodzie pitnej i w środowisku.

Artykuł 5

1. Komisja, otrzymując informacje określone w art. 2-4, z zastrzeżeniem art. 6, niezwłocznie przesyła je właściwym władzom wszystkich pozostałych Państw Członkowskich. Podobnie Komisja przesyła wszystkim Państwom Członkowskim wszelkie otrzymane informacje dotyczące znaczącego wzrostu poziomów radioaktywności lub awarii jądrowych w państwach nie należących do Wspólnoty, w szczególności tych sąsiadujących ze Wspólnotą.
2. Szczegółowe procedury dotyczące przekazywania informacji określonych w art. 1-4, są uzgadniane przez Komisję i właściwe władze Państw Członkowskich oraz testowane w regularnych odstępach czasu.
3. Każde Państwo Członkowskie wskazuje Komisji właściwe władze krajowe i punkty kontaktowe, przeznaczone do przesyłania lub odbioru informacji określonych w art. 2-5.

Informacje te oraz szczegóły dotyczące desygnowanych służb Komisji Komisja przekazuje z kolei właściwym władzom pozostałych Państw Członkowskich.

4. Punkty kontaktowe oraz desygnowane służby Komisji są dostępne przez 24 godziny na dobę.

Artykuł 6

1. Informacje otrzymane na podstawie art. 2-4 mogą być wykorzystywane bez ograniczeń, poza przypadkami, gdy informacje takie są przekazywane w trybie poufnym przez notyfikujące Państwo Członkowskie.
2. Informacje otrzymane przez Komisję odnoszące się do ustanowienia Wspólnego Centrum Badawczego nie będą rozpowszechniane ani ujawniane bez zgody przyjmującego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja nie ma wpływu na wzajemne prawa i obowiązki Państw Członkowskich, wynikających z dwustronnych lub wielostronnych porozumień lub konwencji, zarówno już istniejących jak i zawieranych w przyszłości, w dziedzinie objętej niniejszą decyzją oraz zgodnych z jej przedmiotem i celem.

Artykuł 8

Państwa Członkowskie podejmują środki niezbędne w celu realizacji niniejszej decyzji w ciągu trzech miesięcy od dnia jej notyfikacji.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 1987 r.

W imieniu Komisji
U. ELLEMANN – JENSEN
Przewodniczący

z dnia 2 grudnia 1999 r.

określające projekty inwestycyjne przekazywane Komisji
zgodnie z art. 41 Traktatu ustanawiającego
Europejską Wspólnotę Energii Atomowej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ, uwzględniając postanowienia Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 41 ust. 1, uwzględniając wniosek Komisji, a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) W celu zrealizowania celów wyznaczonych w Traktacie, Komisja powinna być informowana o projektach inwestycyjnych dotyczących nowych instalacji i o wymianach lub konwersji dokonywanych w ramach działalności przemysłowych określonych w załączniku II do Traktatu, jeżeli inwestycje takie posiadają odpowiedni wymiar i mogą mieć bezpośredni wpływ na wytwarzanie lub zdolności wytwórcze z zachowaniem bezpieczeństwa jądrowego;
- 2) Na Komisji spoczywa obowiązek okresowego publikowania, zgodnie z art. 40 Traktatu, programów ilustracyjnych oraz umożliwienia koordynowanego rozwoju tych inwestycji oraz podania do wiadomości swojego poglądu na te inwestycje i programy;
- 3) Inwestycje dokonywane w całym cyklu paliwowym, włącznie z zarządzaniem odpadami i wycofaniem z eksploatacji, są konieczne dla prawidłowego i niezawodnego funkcjonowania przemysłu jądrowego;
- 4) Wartości progowe podane w rozporządzeniu nr 4¹ należy aktualizować i zastąpić nowymi wartościami progowymi;
- 5) Rozporządzenie nr 4 jest uchylone i zastępuje je niniejsze rozporządzenie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

¹ Rozporządzenie nr 4 definiujące projekty inwestycyjne, o których należy zawiadamiać Komisję, zgodnie z art. 41 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (Dz.U. 17 z 6.10.1958, str. 417/58).

Artykuł 1

1. Osoby lub przedsiębiorstwa prowadzące działalność przemysłową, wymienione w załączniku II do Traktatu, przekazują Komisji w terminach ustanowionych w art. 42 Traktatu, swoje projekty inwestycyjne dotyczące:
  - a) tworzenia zdolności produkcyjnej;
  - b) ilościowego i jakościowego utrzymania zdolności produkcyjnej;
  - c) bezpośredniego zwiększenia zdolności produkcyjnej;
  - d) bezpośredniego podniesienia produktywności;
  - e) poprawy jakości produkcji;
  - f) tworzenia instalacji do zagospodarowania wypalonego paliwa lub odpadów promieniotwórczych, włącznie z przetwarzaniem, magazynowaniem czasowym i ostatecznym i/lub usunięciem;
 w przypadku gdy w działalności przemysłowej, wymienionej w kolumnie I tabeli w Załączniku, koszt przekracza odpowiadającą im kwotę podaną w kolumnie II tabeli w Załączniku dla nowych instalacji i w kolumnie III tabeli w Załączniku dla wymiany lub konwersji.
2. O projektach inwestycyjnych dotyczących wycofania instalacji z eksploatacji informuje się, gdy koszt przekracza odpowiadającą im kwotę podaną w kolumnie III tabeli w Załączniku, w formie oświadczenia, które może ograniczać się do podstawowych charakterystyk; w tym przypadku nie wymaga się stosowania procedury ustanowionej w art. 43 Traktatu.
3. O projektach inwestycyjnych dotyczących wycofania instalacji z eksploatacji, gdy koszty są niższe od wartości progowych podanych w kolumnie III tabeli w Załączniku, można informować dobrowolnie; w tym przypadku nie wymaga się stosowania procedury ustanowionej w art. 43 Traktatu.

4. O projektach nowych instalacji dla reaktorów jądrowych dowolnego typu i dowolnego przeznaczenia i o projektach dotyczących wymiany, przekształcenia, modernizacji lub zwiększenia mocy takich instalacji, gdy koszty są niższe od wartości progowych podanych w tabeli w Załączniku, można informować dobrowolnie, przekazując uproszczone oświadczenie, które może ograniczać się do podstawowych charakterystyk; w tym przypadku nie wymaga się stosowania procedury ustanowionej w art. 43 Traktatu.

Artykuł 2

Do celów obliczenia kosztów, określonych w art. 1, należy uwzględnić wszystkie wydatki wynikłe bezpośrednio z realizacji projektów inwestycyjnych, niezależnie do czasu, kiedy takie wydatki miały miejsce.

Artykuł 3

Informacja o projektach, zgodnie z art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, powinna zawierać i ograniczać się do szczegółowych informacji wymaganych w dyskusji, przewidzianej w art. 43 Traktatu, w szczególności wszystkie informacje dotyczące:

- a) typu produktów lub działalności i zdolności

ZAŁĄCZNIK
TABELA

(w milionach EUR)

I Sektory	II Nowe instalacje	III Wymiany i konwersje
1. Wydobycie rudy uranu i toru	40	20
2. Wzbogacanie tych rud	40	20
3. Przetwarzanie chemiczne i rafinowanie wzbogaconych rud uranu i toru	40	20
4. Przygotowanie paliw jądrowych, w dowolnej formie	20	10
5. Wytwarzanie elementów paliwa jądrowego	20	10
6. Produkcja sześćfluorku uranu	20	10
7. Produkcja uranu wzbogaconego	140	70
8. Przetwarzanie paliw napromieniowanych do celów wydzielenia niektórych lub wszystkich elementów zawartych w paliwie	140	70
9. Produkcja moderatorów do reaktorów	40	20
10. Produkcja cyrkonu bezhafnowego lub jego składników	20	10
11. Reaktory jądrowe wszystkich typów i wszystkich zastosowań	100	40
12. Instalacje do przemysłowego przetwarzania odpadów promieniotwórczych, budowane w związku z jedną lub więcej instalacjami określonymi w niniejszym wykazie	50	20
13. Instalacje półprzemysłowe przewidziane do przygotowania sposobu budowy zakładów zaangażowanych w którąkolwiek działalność w sektorach 3 do 10	20	10

- produkcyjnych i magazynowych;
- b) całkowitych wydatków bezpośrednio obciążających rozpatrywany projekt;
- c) prawdopodobnego okresu wymaganego dla realizacji projektu;
- d) perspektywy co do wymaganych dostaw i eksploatacji instalacji.

Artykuł 4

Rozporządzenie nr 4 Rady Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej z dnia 15 września 1958 r. traci moc.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się po upływie trzech miesięcy od daty jego wejścia w życie.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 2 grudnia 1999 r.

W imieniu Rady
E. TUOMIOJA
Przewodniczący

Uwagi do tabeli

Przygotowanie paliw jądrowych, w dowolnej formie (sektor nr 4), obejmuje przetwórstwo chemiczne i przemianę materiałów źródłowych i specjalnych kopalni.

Procesy odfluorowania ścieków/odpadów po wzbogacaniu zalicza się do sektorów 4, 6, 8 i 12.

Instalacje do przetwarzania, magazynowania lub usuwania odpadów promieniotwórczych lub wypalonych paliw zalicza się do sektora nr 12, nawet, gdy instalacje te nie znajdują się w obiekcie jakiegokolwiek innego nuklearnego zakładu przemysłowego, określonego w załączniku II do Traktatu Euratom.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI NR 17/66/EURATOM

z dnia 29 listopada 1966 r.

zwalniające z obowiązku stosowania zasad rozdziału dotyczącego zaopatrzenia w zakresie transferu niewielkich ilości rud, materiałów źródłowych oraz specjalnych materiałów rozszczepialnych

KOMISJA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY ENERGII ATOMOWEJ, uwzględniając zapisy Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 2 lit. d), art. 74, 77, 124 i 161, a także biorąc pod uwagę, co następuje:

rząd wielkości ilości materiałów rozszczepialnych powszechnie stosowanych w badaniach zwiększył się od wejścia w życie rozporządzenia Komisji nr 10 z dnia 19 grudnia 1961 r.;

warunki zaopatrzenia Wspólnoty w materiały rozszczepialne pozwalają na ogłoszenie zwolnienia przewidzianego w art. 74, zgodnie ze sposobami zapewniającymi ochronę regularnego i równego zaopatrzenia wszystkich użytkowników, z jednej strony, w odniesieniu do rud i materiałów źródłowych a z drugiej strony w odniesieniu do specjalnych materiałów rozszczepialnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ze stosowania postanowień rozdziału VI Traktatu dla rud i materiałów źródłowych uranu i toru wyłącza się:

- transfer i przywóz na terytorium Wspólnoty ilości nieprzekraczających zawartości 1t uranu i/lub toru na transakcję w granicach 5t rocznie na użytkownika, dla każdego z tych materiałów;
- wywóz poza terytorium Wspólnoty ilości nieprzekraczających zawartości 1t uranu i/lub toru w granicach 5t rocznie na użytkownika, dla każdego z tych materiałów.

Artykuł 2

Ze stosowania postanowień rozdziału VI Traktatu zwalnia się, w odniesieniu do specjalnych materiałów rozszczepialnych, transfer i przywóz na terytorium Wspólnoty ilości nieprzekraczające 200g uranu-235, uranu-233 lub plutonu na transakcję w granicach 1 000 g rocznie na użytkownika, z zastrzeżeniem, jeśli chodzi o materiały pochodzące z przywozu, postanowień umów o współpracy zawartych przez Wspólnotę z państwami trzecimi.

Artykuł 3

Każdy kto przywozi lub wywozi, lub każdy dostawca dokonujący transferu wewnątrz Wspólnoty w ramach zwolnienia ustanowionego w art. 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, jest zobowiązany do zgłaszania do Agencji Dostaw kwartalnych zestawień transakcji w ten sposób przeprowadzonych, z uwzględnieniem:

- a) daty zawarcia umowy dostawy;
- b) nazw stron umowy;
- c) miejsca produkcji materiału;
- d) cech chemicznych i/lub fizycznych produktu;
- e) ilości podanych w jednostkach systemu miar¹;
- f) zastosowania tych rud, materiałów źródło-

¹ Informacje, o którym mowa powyżej, sporządza się w kilogramach zawartości uranu lub toru dla rud i materiałów źródłowych i w gramach dla uranu-233, uranu-235 lub plutonu dla specjalnych materiałów rozszczepialnych. Liczby zawierające części dziesiąte są zaokrąglane do jednostki niższej lub wyższej, w zależności czy część dziesiąta jest niższa czy wyższa od 0,5. Jeśli część dziesiąta wynosi 0,5 liczba jest zaokrąglana do jednostki wyższej lub niższej w zależności czy cyfra poprzedzająca część dziesiątą jest parzysta czy nieparzysta.

wych i specjalnych materiałów rozszczepialnych.

Kwartalne zestawienia muszą być zgłaszane do Agencji w terminie jednego miesiąca licząc od końca każdego kwartału, w czasie którego miały miejsce operacje, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Niniejsze rozporządzenie uchyla i zastępuje rozporządzenie

przyjęte przez Komisję w dniu 29 listopada 1961 r., opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* w dniu 19 grudnia 1961 r., a którego poprawiona wersja została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym* w dniu 20 stycznia 1962 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 listopada 1966 r.

W imieniu Komisji
P. CHATENET
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EURATOM) NR 3137/74

z dnia 12 grudnia 1974 r.

zmieniające rozporządzenie Komisji nr 17/66/Euratom z dnia 29 listopada 1966 r. zwalniające z obowiązku stosowania zasad rozdziału dotyczącego zaopatrzenia w zakresie transferu niewielkich ilości rud, materiałów źródłowych oraz specjalnych materiałów rozszczepialnych

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH, uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 74; a także mając na uwadze, co następuje:

zakres badań dotyczących małych ilości specjalnych materiałów rozszczepialnych zwiększył się zarówno we Wspólnocie i w krajach spoza Wspólnoty od wejścia w życie w dniu 29 listopada 1966 r. rozporządzenia nr 17/66/Euratom;

Wspólnota jest w stanie, bez uszczerbku dla warunków zaopatrzenia konsumentów we Wspólnocie, przyczynić się do rozwoju badań w wielu różnych dziedzinach poprzez dostarczanie specjalnych materiałów rozszczepialnych wytworzonych w jej Państwach Członkowskich;

dlatego, warunki zaopatrzenia pozwalają na rozszerzenie zasady zwalniającej w art. 74 na specjalne materiały rozszczepialne wytworzone we Wspólnocie,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 2 rozporządzenia Komisji nr 17/66/Euratom z dnia 29 listopada 1966 r. dotyczącego zwolnienia niewielkich ilości rud, materiałów źródłowych oraz specjalnych materiałów rozszczepialnych z obowiązku stosowania zasad rozdziału dotyczącego zaopatrzenia, opubliko-

wanego w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* dnia 28 grudnia 1966 r., nr. 4057/66, otrzymuje brzmienie:

„Ze stosowania przepisów rozdziału VI Traktatu zwalnia się, w odniesieniu do specjalnych materiałów rozszczepialnych, transfer, przywóz na i wywóz z terytorium Wspólnoty, pod warunkiem, że dotyczy to ilości określonych w stanie wolnym, nieprzekraczających 200 gramów uranu-235, uranu-233 lub plutonu w każdej pojedynczej transakcji oraz rocznego limitu 1 000 gramów którejkolwiek z tych substancji na użytkownika. W przypadku wywozu i przywozu, niniejsze stosuje się z zastrzeżeniem przepisów umów o współpracy zawartych przez Wspólnotę z państwami trzecimi.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 12 grudnia 1974 r.

W imieniu Komisji
François-Xavier ORTOLI
Przewodniczący

NOTATKI